

SĂ ADOPTĂM
O ATITUDINE JUSTĂ
FAȚĂ DE CONTROLUL
FINANCIAR

Unul dintre noile aspecte al politicii noastre financiare o constituie importanța din ce în ce mai mare pe care o capătă controlul în general, și controlul financiar în special.

Nici nu ar putea fi altfel deoarece existența proprietății sociale asupra principalelor mijloace de producție, presupune și cere o evidență clară și precisă asupra bunurilor ce aparțin tuturor celor ce muncesc.

Evidența și controlul ne învață Lenin, sunt lucrurile principale care sunt necesare pentru așezarea și pentru funcționarea regulată a primei faze a societății comuniste.

De acest lucru trebuie să fie pătrunși conducătorii instituțiilor și întreprinderilor noastre, muncitorii și funcționarii lor. Ei trebuie să înțeleagă controlul nu în sensul unei anchete de tip polițist, ci a unui real ajutor pe care-l primesc dela cei ce le verifică activitatea.

Ei trebuie să colaboreze cu organele de control în cel mai deplin spirit tovarășesc, să analizeze împreună cu acestea deficiențele și să-și însușească criticile și îndrumările primite.

O atitudine justă față de control, față de se cere tuturor oamenilor muncii.

Dacă acest lucru a fost înțeles de conducătorii unor întreprinderi, cum sunt cei ai uzinelor metalurgice „Cuzir”, „Hunedoara”, ai societății „RATA”, al Departamentului CFR, al întreprinderii „Iancu Herbac” din Cluj, etc., colaborarea lor cu organele de control dănd rezultate din cele mai fructuoase, factorii de răspundere a numeroase unități de muncă nu au procedat în același mod.

Sandu Mancea

(Continuare în pag. 6, col. 1-2)

ANUL VII Nr. 1516 P.

10 PAGINI 4 LEI

Taxa de francare plătită în numerar conf. aprobării Direcțiunii Generale P. T. T. 108.828, 16 Septembrie 1944.

Duminică 31 Iulie 1949

România liberă

CEL MAI MARE ZIAR DE INFORMATIE ȘI REPORTAJ

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
București, Str. Constantin Mille 5-7-9
Centr. tel. 6.34.93 - 6.34.94 - 6.34.95
Conf. Cec Poștal Nr. 7796

ABONAMENTE: încep la 1 și 15 ale lunii
1 lună lei 120 SALARIAȚI ȘI STUDENȚI:
1 an lei 1400 1 lună lei 100
SERVICIUL ABONAMENTE TEL. 5.21.21

REDACTOR RESPONSABIL
NICULAE BELLU

SOSIREA DELEGAȚIEI A.R.L.U.S. LA MOSCOVA

MOSCOVA 29 (Agerpres). — TASS transmite că răspunzând invitației A. societății „Voks” a sosit Marți la Moscova delegația Asociației Române pentru strângerea legăturilor cu Uniunea Sovietică (A.R.L.U.S.).

Delegația este compusă din 12 persoane în frunte cu Nicolae Popescu-Doreanu, ministrul învățământului public, vicepreședinte al A.R.L.U.S.

La aeroportul Vnukovo, delegația a fost întâmpinată de președintele adjunct al Asociației „Voks”, Iacovlev, de ministrul adjunct al instrucțiunii publice al RSFSR, Terentiev, de membri ai conducerii Asociației „Voks”, precum și de reprezentanții ambasadei RPR la Moscova, însărcinatul provizoriu cu afaceri al RPR, G. Brătescu și primul secretar de ambasadă, G. Ismailescu.

Delegația de țărani muncitori care a vizitat Uniunea Sovietică s'a înapoiat în țară

— Entuziasta primire care s'a făcut delegației
la Ungheni, Socola și București - Băneasa —

Vineri dimineață s'a înapoiat în țară delegația de țărani muncitori care a vizitat Uniunea Sovietică, fiind invitată de Ministerul Agriculturii al URSS.

La punctul de frontieră Ungheni, delegația a fost întâmpinată de reprezentanți ai Partidului Muncitoresc Român, ai Ministerului Agriculturii, ai Uniunii Sindicatelor de Salariați Agricoli, ai ARLUS-ului, precum și de numeroși țărani muncitori din împrejurimi, cari i-au primit cu flori, manifestându-și

dragostea și prietenia pentru marea voce din Răsărit, Uniunea Sovietică.

În gara Socola, delegația de țărani muncitori a fost întâmpinată de Ion Niculi, membru al C.C. al P.M.R., vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale și de reprezentanți ai autorităților locale și ai organizațiilor de masă.

A mai fost de față I. V. Belov, consulul URSS la Iași.

În gara frumos pavozată cu drapel și cu portrete ale conducătorilor clasei muncitoare din țara noastră, oameni ai muncii din Iași, țărani muncitori din regiune, cu brațele pline de flori, au urât un călduros bun venit delegației care a vizitat Uniunea Sovietică.

În numele Comitetului județean P.M.R. Iași, tov. Cabaș Ion a urât bun venit delegației de țărani muncitori.

„Ați cunoscut și văți convins de superioritatea agriculturii celei mai înaintate din lume, agricultura sovietică. — a spus tov. Cabaș.

Rămâne în sarcina voastră să dați un prețios ajutor Partidului prin munca pe care o veți duce în rândurile țărănilor săraci și mijlocași, o muncă de lămurire pentru constituirea altor și altor gospodării agricole colective, care să contribuie la ridicarea nivelului de trai al țărănimii noastre muncitoare”.

În Capitală, grupul de țărani muncitori care a vizitat Uniunea Sovietică, a sosit ieri după amiază.

CERTIFICATELE DE ECONOMII SUNT VALABILE ȘI PENTRU PLATA COMBUSTIBILULUI LICHID

Pe baza unei convenții intervenite între CEC și Competrol, certificatele de economii vor fi primite și la plata combustibilului lichid.

Deci, salariații care locuiesc în imobilele cu încălzire centrală au posibilitatea de a depune în lăzile de vară sumele disponibile pe care le au, în certificate de economii, în modul acesta ușurându-și fiecare bugetul iunilor de iarnă.

Certificatele de economii vor fi date administrațiilor de imobile drept numerar.

INFILINȚAREA SOCIETĂȚII ROMÂNOSOVIEȚICE SOVROMASIGURARE

Eri seară a avut loc la Ministerul Finanțelor solemnitatea semnării convenției româno-sovietice privind înființarea societății „SOVROMASIGURARE”.

Au fost de față: tov. Vasile Luca, vicepreședinte al Consiliului

de Miniștri, ministrul Finanțelor; Gh. Vasiliich, ministrul Minelor și Petrolului; Miron Constantinescu, președintele Comisiei de Stat a Planificării; Chivu Stoica, ministrul Industriei; Al. Bărlădeanu, ministrul Comerțului Exterior; V. Modoran, ministru adjunct la Ministerul Finanțelor; Gr. Preoteasa, ministru adjunct la Ministerul

Afacerilor Externe; I. N. Craiu, Dumitru Cernicea, Al. Nistor, Stroe Mihnea, vicepreședinte al Băncii RPR, Ana Toma, precum și numeroși funcționari superiori din Ministerul Finanțelor și Ministerul Afacerilor Externe.

Din partea URSS au participat: S. I. Kavtaradze, Ambasadorul URSS, A. V. Zotov, prim consilier de Ambasadă, S. S. Spondarian, consilier de Ambasadă, M. F. Iunakov, reprezentant comercial, N. P. Sufov și S. A. Pivovarov, primi secretari de Ambasadă; Smoilanov, consilier economic, I. I. Sorin, șeful Administrației Bur-

BUNUL MERS AL CAMPANIEI AGRICOLE DE VARĂ PREOCUPARE DE FRUNTE A COMITETULUI PROVIZORIU DIN COM. CRÂMPOIA-OLII

SLATINA (Prin telefon dela trimisul nostru). — Suntem în plină desfășurare a muncii agricole. La sediul Comitetului Provizoriu al comunei Crâmpoia-Oli, nu era decât vicepreședintele. Președintele era la arii, iar secretarul la o ședință de lucru a Comitetului Provizoriu al plășii. Der n'a trecut mult timp și președintele Ion Z. Istrate a intrat suflând greu de oboseală și cu broboane mari de sudoare pe frunte. A început să povestească despre munca dela câmp. Găsește la arii stogurile prez apropiate și cu țărani pe care i-a aflat la câmp, le-a îndepărtat la distanțe regulate, arătând totodată acestora care este rostul măsurii luate.

În sediul Comitetului Provizoriu era o continuă trămăntare. Oamenii se întrecu de cote, de locurile de arii și de transporturile de grâne. Peste tot numai preocupare în legătură cu strângerea recoltei.

Comitetul Provizoriu al com. Crâmpoia se bucură de încrederea și dragostea obștei

Ion Z. Istrate și ceilalți din Comitetul Provizoriu al comunei, au fost nu mișcă de digitorii ai trebuirilor gospodărești, cu câteva săptămâni în urmă. Ion Z. Istrate, președintele, țărăn sărac, născut și trăit în Crâmpoia a dus viață grea de rob, alături de ceilalți țărani, suferind pe moșile boerilor. U. miștele îndurate și ura adunată an de an împotriva acestora. Lau călît și au făcut din el un adevărat luptător. În el și-au pus încrederea toți țărani săraci și mijlocași din comună.

Ion Istrate le cunoaște tuturor trecutului, necazurile. Dacă este întrebat la întâmplare despre un țărăn muncitor, începe să povestească viața acestuia, ca și cum ar fi propria lui viață. Și sunt mulți în comună: aproape trei mii.

Comitetul Provizoriu se preocupă în mod deosebit de traiul țărănilor muncitori din comună. Ei caută și de zi și de noapte să îmbunătățească viața prin nenumărate

acțiuni gospodărești. Aceasta a întărit mult interesul și dragostea țărănilor muncitori față de bunul mers al trebuirilor comunei, dovadă prin participarea masivă a acestora la lucrările de interes obște.

Țărănimea muncitoare, mobilizată și îndrumată în cadrul numeroaselor comiteturi pe care Comitetul Provizoriu le-a avut cu obște, a participat din plin la munca de înfrumusețare a comunei, reparând drumuri, podete și curățind șanțurile. În planul de muncă și-a propus construirea a câtorva podete și înființarea unei crescătorii de porci pe lângă moara din comună. Comitetul Provizoriu și-a îndreptat acum atenția în mod deosebit spre problemele care frământă pe țărani muncitori din întreg cuprinsul țării.

Comitetul Provizoriu sprijină cooperativa

Înțelegând rolul important pe care cooperativa îl are în ridicarea nivelului de trai al țărănimii noastre muncitoare, Comitetul Provizoriu al com. Crâmpoia a acordat un sprijin important cooperativei. Ea a fost instalată în primul rând într'un loc potrivit, reparat și amenajat. Comitetul Provizoriu s'a îngrijit deosebit de această cooperativă, vă să fie la timp aprovizionată cu mărfuri în cantități îndestulătoare, pânzeturi și unelte agricole, preocupându-se îndeosebi de asigurarea transportului acestora. În acest scop, s'a executat cu materialul existent în comună, o căruță care a fost pusă la dispoziția cooperativei. Comitetul Provizoriu s'a gândit apoi că buna funcționare a cooperativei este condiționată și de felul în care cadrele cooperative își duc munca. În această privință, Comitetul Provizoriu al comunei Crâmpoia a contribuit de curând la lichidarea unor servicii deficiente în funcționarea cooperativei. Contabilul acestei cooperative însă, se desinteresează de sarcina pe care o are în cadrul cooperativei, neglijând lucrările de contabilitate, făcând în parti-

cular negoț cu mărfuri procurate din comună.

Comitetul Provizoriu a înștiințat o-

Virgil Toso

(Continuare în pag. 6, col. 3-4-5)

Tineretul se pregătește pentru Festivalul și Congresul FMTD

În uzine și pe șantiere (1), în cenacul literar (2) și pe terenuri de sport (3), tineretul se pregătește pentru Festivalul și Congresul F.M.T.D. (Reportaj în pag. 5-6)

La fabrica „Independența”-Sibiu

Muncitorii din secția forje s'au angajat să termine până la 23 August planul de producție pe anul 1949

Numeroase alte angajamente luate de muncitorii întreprinderilor din întreaga țară

Și ieri au continuat în fabrici și uzine din întreaga țară meetinguri-fuier în care muncitorii, tehnicienii și funcționarii au răspuns cu entuziasm chemării la întrecere lansată de muncitorii Petroliferiei „Muntenia”. Câmpina și al uzinelor „Vulcan”-București și „Partizanul Roșu”-Brașov.

În cadrul acestor meetinguri, muncitorii și-au luat noii angajamente în muncă, pentru îndeplinirea înaintea de termen a planului pe luna August și pentru realizarea planului pe trimestrul III.

Angajamentele muncitorilor din întreprinderile sibiene

SIBIU (prin telefon). — Muncitorii întreprinderilor sibiene adunați în meetinguri fuier au răspuns la apelul tovarășilor dela întreprinderile Petrolifera Muntenia. Câmpina, Vulcan București și Partizanul Roșu Brașov, luându-și angajamente concrete pentru îndeplinirea zilei de 23 August.

Un meeting insuficient a avut loc la fabrica „Independența”, unde muncitorii și-au luat angajamentul să îndeplinească planul pe luna August înainte de termen.

Pe secții s'au luat următoarele angajamente: forja va îndeplini partea ce-i revine din planul pe 1949 până la 23 August, iar turnăria de piese va termina planul pe trimestru 3 până la 20 August. Și muncitorii dela fabrica de pos-

tav „Dumbrava” au răspuns chemării, luându-și angajamentul ca până la 23 August să îndeplinească planul pe întreaga lună.

La filatura de lână „Mureș” muncitorii și-au luat angajamentul ca până la 23 August să-și îndeplinească planul de producție lunar.

Muncitorii dela S.M.T.-Sibiu s'au angajat ca în cinstea zilei de 23 August să repare un număr mai mare de batoze și să le redea plugariilor până la această dată.

E. MUNTEANU
corespondent

Minerii din Ghelar și-au luat angajamentul să realizeze planul lunar de producție până la 23 August

HUNEDOARA (Prin telefon). — În ziua de 28 Iulie muncitorii tehnicienii și funcționarii minelor de fier Ghelar s'au adunat într'un înfrunțat meeting pentru a răspunde la apelul salariaților dela schela petroliferă Muntenia, uzinele metalurgice Vulcan București și Partizanul Roșu Brașov, în vederea îndeplinirii înaintea de termen a programului de producție pe luna August în cinstea zilei de 23 August.

Cu această ocazie muncitorii și tehnicienii mineri dela Ghelar și-au luat angajamentul să organizeze și

(Continuare în pag. 6, col. 4-5)

„Făgăduim Partidului și Guvernului că vom munci cu răvnă pentru zori noi ce se deschid în fața noastră”

s'au angajat țărani muncitori din Turnișor-Sibiu, intrați în gospodăria agricolă colectivă „Zorile”

DE LA TRIMISUL NOSTRU

Mulți ani au mai trădit țărani nevoiași din com. Turnișor-Sibiu pe moșile bogatilor ce se cărbăseră prin aceste meleaguri. Fiind aproape de oraș, bogatarii se ocupau mai mult cu specula, iar pământul îl lăsa să-l lucreze alții, „sărăciile satului” cum îi numeau ei, care n'aveau nici după ce buze apă. Împovărați de griji și necazuri, oamenii băteau drumurile zile întregi, până la departe prin județ în căutare de lucru, ba pe ogoarele boerilor, ba pe la gospodăriile chibburilor, pe unde apucau și ei. Și când biceții și băneșii de foame după o zi de muncă se botărau să rupă cu cei ce-i înghesuiau de-adăa vreme, a doua zi mereu aceiași griji îi mânau din nou pe ogoarele de mii de hectare ale moșierilor.

Acuși prin coltoane cu droaia de copii care cereau doar pâine, țărani nevoiași nu mai sperau ca vreo dată să scape de mizeria ce-i învovoaie, de viața nenorocită pe care au moștenit-o dela moși și străbunilor lor. Se obișnuiseră să nu mai privească în sat spre lumină, și ochii lor se plecau mereu tot mai jos spre pământul acela negru pe care îmbătrâniseră, spre pământul acela mănăst dar care nu putea să le dea pentru truda lor nici măcar o bucăciță omească de pâine, pentru ei și familiile lor.

— „Apă așa am dus-o până la reforma agrară”, spune țărănul sărac Saomia Ion. Ni se uscăse pielea pe vase de trudă și mizerie și ne-adunam sdrălele-n cingătoare. Că de, nu eram buni de altceva decât să le muncim tâlhariilor de când se crăpa de ziua și până

înnopta pe un boț de mămăligă mucedă sau rarori pe un codru uscat de pâine neagră cum îi lăta, în vreme ce ei nu mai știu ce să facă de atâta bine ce dăduse peste capul lor. Nu știu bogatarii ce-i aia munca la plug, se învâșăseră doar cu dusul la oraș de ici până colo după cele nimicuri”.

Reforma agrară însă a însemnat o cotitură în viața țărănimii muncitoare din Turnișor. Pe jugărele de pământ cu care au fost împărțitați prin grija Partidului, țărani săraci au reușit și ei să-și încropască o gospodărie. S'au mai descreștă frunțile arse de soare și s'au mai înălțat figurile pământii. Aveau și ei de-acum pământ, pământul lor, de pe urma căruia să asigure hrana și un trai mai bun familiilor lor. Dar pământul pușin, împărțit în loturi multe pe care nu puteau pătrunde mașinile, se arăta sgârșit. Sărăcia nu putea fi alungată din casă. Trebuia găsită o cale de scăpare”.

„Prin sat doi foști prizonieri: au început să vorbească despre lanurile nesfârșite de grâu ale colhozurilor, despre casele îmbelșugate, despre oamenii bine îmbrăcați și bine hrăniți din țara unde se destina țaseră haturile și răzorele blestemate.

„Și oamenii au început să se gândească, să întrebe, să discute.

Țărani muncitori din Turnișor își croiesc o viață nouă

E mai bine de un an de când țărani săraci și mijlocași din com. Turnișor, îndrumați și ajutați de activiștii de Partid și-au exprimat dorința de a constitui o gospodărie colectivă. Sărăcia și mizeria în care trăiseră, exploatarea cruntă a chibburilor din sat, greutățile muncii izolate, lipsa de organizare și de cele trebuitoare unei bune gospodării, toate acestea i-au făcut să înțeleagă și să se convingă că numai o muncă în colectiv, numai un ajutor reciproc în care fiecare să simtă sprijinul celuilalt, numai o traică tovarășească îi poate scăpa de această viață nenorocită pe care o dușeseră ani și ani de-arândul.

— „Și chiar dacă apucăm să înșeghebam o uneltă de ici de colo, spune Muja Ion, apoi tot n'o scoteam la căpătâi. Aveam loturile împărțite care într'un capăt al satului, care în altă parte și ne tărăgăneam cu plugurile pe ulițe cât îi zăluia de mare. Pe micile noastre petece de pământ fără mișcă, nu pridideam a scoate nici măcar pentru brana familiei. Munceam așa de neșteptam și nu ne alegeam cu nimica. Apoi vedeți că de aia ne-am hotărât noi să facem gospodăria colectivă, să ne ajutăm unii pe alții ca să scăpăm de nevoi. Azi am

intrat în gospodărie 70 de țărani cu 250 de membri și am reușit împreună să avem o suprafață de 265 de hectare împărțite în trei câmpuri: 180 ha. pământ arabil, 76 ha. pășuni și 75 ha. grădina de zarzavat. Prin munca noastră colectiva vrem să arătăm ce se poate obține într'o asemenea gospodărie”.

— „Ne-am adunat cu toții loturile și acarenițele ca să pornim spre o viață nouă. În satul acesta frumos o să facem o gospodărie cum nici nu gândim”. Și cu un gest larg, Borcan Gheorghe cuprinse casele cu acoperișuri înghinate care se înfruntau pe socoteala largă, ce se pierdeau undeva departe printre ogoarele Turnișorului.

În Turnișor e sărbătoare...

„E cea mai mare sărbătoare din viața noastră, spune Muja Ion. Că de multă vreme așteptăm să înființăm aici în comuna noastră o gospodărie colectivă”.

Pe la casele cu ulci înalte, prînseseră oamenii de cu seară stegulețe roșii și rufuri verzi de vișin. De departe se putea vedea după fâlăirile roșii cum cotește șoseaua spre Căminul cultural al comunei. În ziua aceasta cei 250 de membri ai gospodăriei colective sărbătoreau cu entuziasm constituirea gospodăriei lor.

Între timp, de pe cele patru drumuri care se întălesc aproape în mijlocul Turnișorului, mulțimea începea să se îndrepte spre sala de festivități: veniseră membrii gospodăriei colective, veniseră și ceilalți țărani muncitori din Turnișor și chiar de prin satele vecine ca să ia parte la acest mare eveniment. Sala ajunsese neîncăpătoare, atât de mulți veniseră. În primele rânduri s'au așezat femeile fiind pe genunchi copii de o șchioapă; în celelalte rânduri tineri și bătrani cu cămeși albe și cingătoare late de piele. Tov. Fleacă Mihai face apelul celor intrați în gospodăria colectivă. Sunt prezenți toți, până și Băieșu Nicolae, țărăn sărac și bătrân care se codea să vină pentru că nu avea haine cu ce se îmbrăca la această marea sărbătoare.

„Lasă moșule, că-ți-i lăce și haine și tot ce-ți trebuie lucrând alături de noi, că doară de aia ne-am întovărășit”, îi asigură tovarășii săi de muncă.

Luând cuvântul, delegatul Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, tov. Pavel Chirtoacă a adus țărănilor muncitori din Turnișor salutul Partidului și al Guvernului pentru hotărârea luată de a înființa o gospodărie colectivă.

— „Acest nou fel de muncă va va putea scoate din mizeria pe care ați dus-o până acum, exploatați de chibburii și alacriștii satului. Numai așa puteți scăpa de sărăcie. De aceea Partidul va sprijini aceste gospodării pioniere punându-le la dispoziție tehnicieni și specialiști cu ajutorul cărora să se poată comasa pământurile răzlețite, punându-le la dispoziție credite și de lungă durată”.

Viorica Baba

(Continuare în pag. 6, col. 1-2-3)

100 ani de la moartea lui Petöfi Sandor

Trimiteți regii la spânzurătoare

Cuțit în inima lui Lemberg 7) streang
De gâtul lui Latour 9) și, după rang,
Veni-vor și alții. În sfârșit, învii
Pogor al meu, — și faptele-ți sunt vii!
Dar asta încă nu-i fapta cea mare —
Trimiteți regii la spânzurătoare!

Poți iarba rea s'o seceri dacă vrei,
In loc de-un fir vor crește mâine trei;
Din pomul blestemat, poți smulge foi,
Cu timpul altele vor crește, roii;
Din rădăcini stărpiți până-n zare —
Trimiteți regii la spânzurătoare!

Sau încă nu știți să urâți cât zece
Nici azi, o lume, numele de rege?
Oh, de-aș putea ca să revărs pe lume
Turbata ură, valuri negre-n spume,
Ce-mi umflă pieptul, uriașă mare —
Trimiteți regii la spânzurătoare!

În inimă de mii de rele-s roși
Din pântecile mumii-s ticăloși,
Din crime și păcate li-este duhul,
Se-nflecă de ochii lor văduhul,
Și unde-s îngropați, pământul moare —
Trimiteți regii la spânzurătoare!

Un eșmuru câmp de luptă-i Patria toată
S-o secere de zor moartea-n cruntă
Arde-un oraș, un sat se prăbușește,
De vâiet văduhu-n treg vâiește
Și toate-acestea regilor dateare —
Trimiteți regii la spânzurătoare!

Zadarnic sângele-l vărsați, eroi,
De nu zărobiți corana în noroii,
S'ar ridica din nou
Și-ar trebui să-ncepem lupta iară.
Atâtea jertfe-n van să fie oare?
Trimiteți regii la spânzurătoare!

Iertare și îndurare orișicui,
Dar pentru regii noi, nicio milă nu-i!
Svârli-voiu spada mea și lăra-n vânt
Și-un alt călău de nu e pe pământ
Sui-voi însumi funile-n zare
Trimiteți regii la spânzurătoare!

(1848)

1) Conte, „comisar regal” executat de popor la 1848.
2) Ministrul de război al Austriei, executat de popor, la 6 Oct. 1848.

„ȘI EU L-AM CITIT PE PETÖFI”

De cum te-ai apropiat de gara „Deatul Spirii” pe partea stângă zărești deasupra caselor din cartier, cosurile înalte ale „Vulcan”.

Ultimul ecou al sirenei se stinge treptat în uruiul mașinilor și al ciocanelor pneumatice. E ora două, Muncitorii din primul schimb părăsesc uzina lăsând în locul lor, tovarășii schimbului următor.

Un tovarăș a luat locul altui tovarăș, la cazane, la strung, la cupor. Uzina trăiește mai departe, normal, peste semnul sirenei, prin munca și dăruia muncitorilor. Viața uzinei e legată de a oamenilor, a oamenilor de a uzinei. Și oamenii sunt legați între ei. Un muncitor lucrează la 2 strunguri; este tov. Petroiu Nicolae. El are tovarășii manifestă admirația față de Petroiu dedicându-i câteva versuri; este tov. Gheorghe Caraza, lăcătuș.

„Petöfi a scris pentru cei crosși?”

În biblioteca uzinelor „Vulcan” tov. Gheorghe Caraza citește volumul „Poeme Maghiare” în traducerea lui Eugen Jebeleanu.

„Am citit pentru prima oară pe Petöfi anul trecut — ne spune el. Îmi place foarte mult. Când am auzit acum câteva zile că în biblioteca noastră a fost adus volumul „Poeme Maghiare”, am dat fuga să-l cîșc. Nu știu care sunt poezii maghiare ale căror poezii au fost publicate în acest volum, dar nu mi-am putut închidei nici măcar o clipă că Petöfi ar putea să lăsească. Și când am deslușit volumul m'am întâlnit cu versurile lui, cu versurile unui vechiu și drag prieten”.

Tov. Caraza continuă să ne vorbească cu înflecție despre operele lui Petöfi Sandor. El ne spune că a mai citit și altor tovarășii din „Poeme Maghiare”, și peste tot, aceste versuri au fost primite cu deosebită căldură de către muncitorii din fabrică. În deosebi tovarășilor le-a plăcut „Republica” și „Trimiteți regii la spânzurătoare”. Tov. Caraza vorbește despre dragostea pe care o are pentru versurile lui Petöfi și pentru poezie în general. Anul trecut a scris și el pentru prima oară în viața lui câteva versuri, iar de curând a închinat o poezie lui Petroiu, tovarășul său care a pornit primul la uzinele Vulcan lucrul la două strunguri.

— „Despre Petöfi — ne spune tov. Caraza — am vorbit deseori cu tovarășul Berger Iulius, care a cunoscut versurile marelui poet în Ardeal, în școala primară”.

Tov. Berger Iulius, electrician, care ne ascultase până atunci atent se prinde la vorbă. Este un om în vîrstă de 38 de ani și s'a născut în comuna Toplița Română din jud. Mureș.

„Este adevărat, am vorbit adeseori cu tovarășul Caraza despre felul în care reacțiunea maghiară căuta să ni-l înfățișeze în școală, pe Petöfi ca pe un poet naționalist. Poporul însă și-a dat seama că Petöfi a scris pentru cei mulți, pentru cei crosși, și exprimând adevăratele lor.”

Pentru prima oară mi-a fost dat să aud despre Petöfi pe la 6-7 ani”.

Și Berger Iulius povestește cum un bătrîn din satul lui a spus într-o zi copiilor adunați roată în jurul lui, poezia unui argat căruia groful i-a luat logodnica. Acest argat a plecat în lume, cu o ură năpăstiată împotriva tuturor grofilor. Și tot cutreerînd lumea, fostul argat a început să facă dreptate celor amărîți și să-i pedepsească pe grofi. Copiii ascultau atenți și plini de admirație povestea argatului, care s'a răsculat împotriva grofilor. Moșul spunea că pe acel argat îl chema Petöfi.

— „Mai târziu am aflat că aceasta era povestea lui Ianoș Vitez din balada cu același nume a lui Petöfi Sandor. De altfel povestea moșului nu corespundea întocmai baladei, dar mi-am dat seama cum privea poporul pe marele luptător și poet. Și numai așa putea să gîndescă poporul despre cel care a scris „Cum de rămân nespânzurați?”

În bibliotecă a intrat un grup de câțiva muncitori. În mijlocul lor tovarășul Caraza, cu cartea în mînă începe să le vorbească despre Petöfi și despre împlinirea a 100 de ani de la moartea lui.

De vorbă cu muncitorii și muncitoarele cîtorva fabrici din Capitală despre opera genialului poet

„Petöfi mă înflăcăra...”

În curtea uzinelor „Laminorul” intrăm în vorbă cu câțiva muncitori care ieșeau dela pedina cercului de lectură. — Când aveam 14 ani, — spune Gheorghe Silaghi muncitor la secția de tablă — un prieten al meu, Lajos Sandor mi-a vorbit pentru prima oară de Petöfi. Mi-a vorbit altfel decît se vorbea în școală, în Ardeal, prin anul 1812. Prietenul meu citea cu multă căldură versurile lui Petöfi. Pe atunci lucram la o cîsmarie în timp ce Lajos Sandor, împreună cu tatăl său, munceau la o fabrică din Arad. Dela ei am prins dragoste pentru poezia revoluționară. Petöfi mă înflăcăra. De multe ori împreună cu încă unul sau doi prieteni de aceeași vîrstă, citeam, ascuns în pod, versuri ca: „Trimiteți regii la spânzurătoare” apoi cântam „Internationale”. Și astăzi Petöfi mă emoționează ca la prima citire.

Întră în vorbă și alții care l-au citit înainte de 1914 sau după aceia pe Petöfi.

Prin 1922 în manualele tipărite în limba maghiară, poeziile lui Petöfi erau cenzurate, — începe să vorbească Csaki Iosif, dela secția de întreținere a cazanelor. Deasupra versurilor se găsea lipită câte o foaie de hîrtie neagră împreună cu cellalți copii, ro-mâni și maghiari înmulam paginile în apă apoi deslăpeam hîrtia. Întrebînd pe cei bătrîni de ce se acopereau Petöfi a scris împotriva grofilor, împotriva asupritorilor, chiar dacă erau ei români sau maghiari. Astăzi mi se umple inima de bucurie cînd văd că îl putem citi liber pe Petöfi. El este un poet al nostru, al muncitorilor.

— Eu unul, nu l-am citit deloc pe Petöfi pînă acum — ne mărturisește tov. Dumitru Gavrilă dela secția de ablu. Cei din trecut căutau să ni-l ascundă, după cum chiar poezii noastre revoluționare erau foarte greu de citit. Interesul bracherilor și al moșierilor era ca noi să nu știm că și aici în țară și în alte părți din lume, viața grea pe care o duceam era din cauza lor. Am citit acum numai două versuri din Petöfi, dar mi-au fost de-aia ca să mă hotărască să caut să-l cîșc de aici înainte.

Sunt mulți dintre noi care pînă acum n'au știut de Petöfi și nici că el este un poet revoluționar — intervine Vasile Andrieș, magazioner, în vîrstă de 48 de ani. Și eu ca și tov. Gavrilă de cum am citit „Trimiteți regii la spânzurătoare” am înțeles de ce căutau ciocoi să ni-l ascundă pe marele poet. Acum Petöfi trebuie citit de noi toți pentru că putem să facem asta și petrecută a scris pentru noi.

La „Flacăra Roșie” versurile lui Petöfi au fost citite în colectiv

La „Flacăra Roșie” versurile marelui poet și luptător revoluționar au

Versurile lui Petöfi reproduse în această pagină sunt în traducerea lui Eugen Jebeleanu

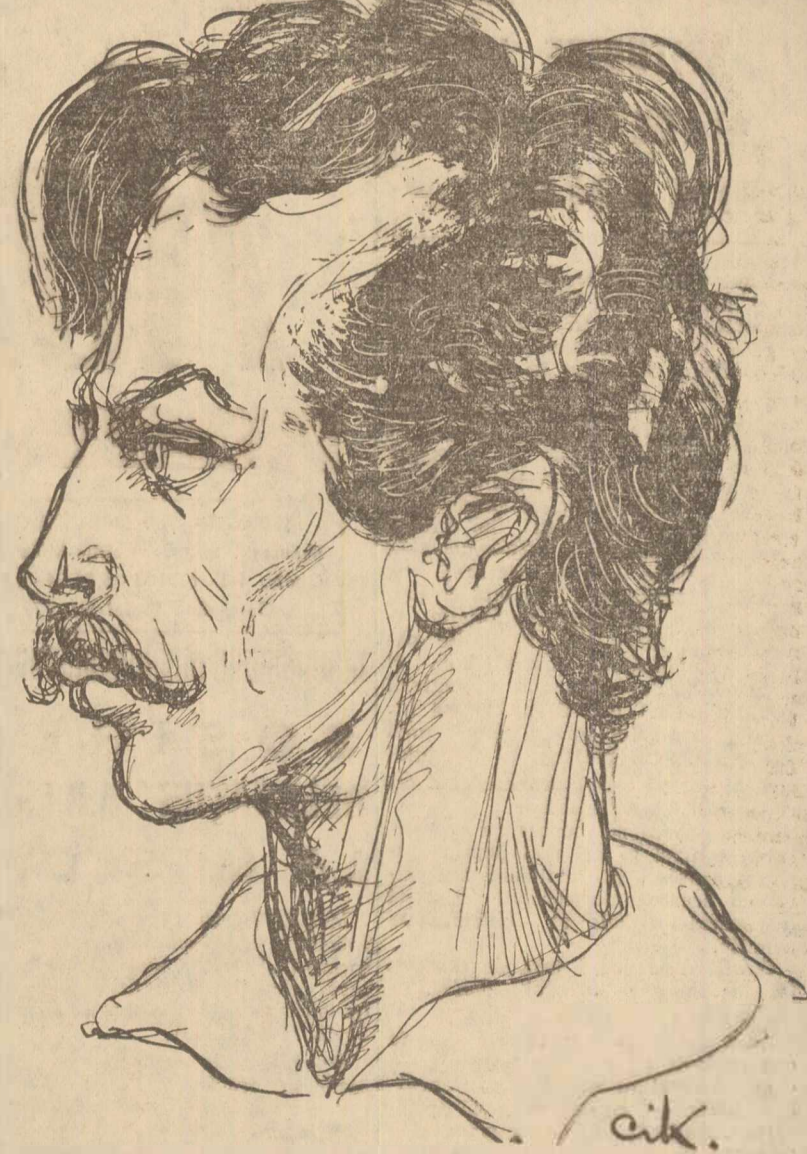
fost citite în colectiv. Dar unii dintre muncitorii le cunoșteau dinainte.

„Sunt ardelean și l-am citit pe Petöfi încă din copilărie — ne spune Andrei Gheorghe, muncitor la secția pietărie. Mi-a plăcut și îmi place foarte mult ceea ce a scris Petöfi Sandor pentru că versurile lui vorbesc pentru cel sărac și petrecută îi ura din tot sufletul pe regi și asupritori. Acasă am un volum de poezii de ale lui, poezii care au fost tipărite în 1946 în limba maghiară. Eu cunosc limba maghiară și de multe ori, îmi place seara să răsfoiesc aceste poezii. Multe dintre ele le știu pe dinafară”.

„În vîltoarea noastră serbare a echipei artistice se vor recita două poeme de Petöfi, dintre cele traduse de Eugen Jebeleanu” — ne spune bucuroasă Iuliana Benko, rînduțoasă, agîtînd în mînă volumul...

Versurile genialului poet cunosc acum adevărată prețuire. Acum când masele noastre muncitoare, eliberate de sub asuprire, își construiesc lumea viitorului lor de pace și îmbelșugare, cîntările lui Petöfi tot mai răspîndite în masele noului și largului public cititor își află ecoul în suflătele acelor oameni pe care poezii i-a lăsat atît de mult și pentru libertatea cărora el și-a dăruit întreg talentul, și jertfit viața.

J. VALCU și C. TEODORU POETUL

desen de CIK

POEZIA

Cum te'njosec, o, sfîntă poezie,
Toți nătrăzi, și'n ce chip îți calcă
Întreaga demnitate în picioare!
Toamă cînd vor să te ridice. Toți
Acești neunși pîntifi ai tăi
Proclamă'n gura mare că ai fi
O boierească sală strălucită,
În care cuyincios nu poți să intri
Decît în scîlpitori pantofoi de lac.
Tăceți, voi mincinoși profeți, tăceți!
Ce spuneți voi, minciună-i pe de-a'ntregul.
Nu-i casă de palavre poezia
Pentru inzoronații guralivi.
Aleși pe-o sprînceană din salcane:
Mai mult e poezia! E-o clădire
Deschisă orișicui vrea să se roage,
Cu un avînt: un templu'n care-i slobod
Să intri în opinci și chiar desculț.

(1847)

Horvath Imre UN CUVÂNT

(În amintirea lui Petöfi Sandor)

Din ceea-ce-a făcut să se înalțe din pămînt
nu doar o țară — ci veacul renăscut;
din gură'n gură — a mers acest cuvînt,
crescînd în inimi zid de netrecut.
Din veac în veac în piepturi plămădit
el își întinde aripi uriașe,
el umple sufletele n'oi nebiruit
răscoală'n vînt sate și orașe.

Sub semnul lui se petrecură toate,
nu din senin — căci el fu pragul
spre care-a mers cutremurînd palate
ca vîfulor deslănțit iobagul.
Acest cuvînt răsucit astăzi pretutindeni
ca un torent rupînd zăgăzuri în tumult.
Dau încoace răsunînd de grindini
înfricoșătoare de el — și-i știu demult.

O! Libertate! Eu despre-acest cuvînt vorbesc!
Căci pentru el căzu poetu'n sângerat.
Eu pentru-acest cuvînt voi să trăiesc
— cuvînt adînc ca viața care-o cat.
Și tu o vrei! Din sângele ce-a înroșit ogorul
și s'a uscat — nemuritor se'naltă versul lui.
Căci uriaș cuvîntu-i l-a împlinit poporul
și nu-l va da pentru nimica, nimeni!

traducere de
Mihail Cosma și
Nora Fried

IN NUMELE POPORULUI

Poporul cere, dați-i cît mai cere!
Ori nu știți ce năpraznic e poporul,
Cînd nu mai cere, c'î'n răscoală, smulge?
De Gheorghe Doja nu ați prins de veste?
L-ați ars pe-un tron de fier roșit în flăcări,
Dar nu t-a ars și sufletul văpaia.
Căci foc era el însuși; luați dar seama:
Părjolul iarăși poate să vă'nhațe!

În alte vremi poporul nu cerea
Decît doar hrană, ca o vită'n jug;
Dar vîta prefăcutu-s'a în om
Și dat i-e omului să aibă drepturi.
Dați-i poporului, deci, dați-i drepturi!
Căci nedreptatea-i cel mai josnic semn
Pe-a lumilor zidiri — și cel ce-o'nserie,
Nepedepst nu va putea să scape.

Și pentru ce aveți doar privilegiu?
Pentru că dreptu'n ghiara voastră stă?
Au dobîndit străbunii voștri țara,
Dar curg sudorile norodului pe ea.
Ce lesne-i să grăbiți: aceasta-i mina!
De mîini ce scurmă piatra e nevoie
Ca să-i descoperi vinele de aur...
Și mîinile-astea nu au niciun drept?

Și oare vă umflați în pene,
Spunînd: a noastră-i țara și al nostru dreptul
Ce-ați face voi cu țara asta
Dacă dușmanul ar izbi în voi?...
Și-aș întreba — dar fără supărare —
(Căci mai să uit isprava de pe Györ)
Cînd ridica-veți, oare, statute
Vitezei voastre ogît de labe'n fugă?

Drepturi poporului, pe sfîntul nume
Al omenirii! Dați-i grabnic drepturi.
Și'n numele acestei patrii care,
Fără de stîlpul lui, se prăbușește.
E-a voastră roză drepturilor smulge;
Poporului t-ați asvîrît doar spîntî.
Dar stați! Azi dați-i și lui patru, cinci petale
Și spîntîc luați-i cum t-ați dăruit!

Poporul cere, dați-i cît mai cere!
Ori nu știți ce năpraznic e poporul,
Cînd nu mai cere, c'î'n răscoală smulge?
De Gheorghe Doja nu ați prins de veste?
L-ați ars pe-un tron de fier roșit în flăcări,
Dar nu t-a ars și sufletul văpaia.
Căci foc era el însuși; luați dar seama:
Părjolul iarăși poate să vă'nhațe!

(1847)

Portretul lui Petöfi, de Orlai Petric Soma

Petöfi, poetul și luptătorul pentru libertate a murit acum 100 de ani sub sabia în mînă, aici pe pămîntul patriei noastre, la Sighisoara...

În patria lui în Ungaria, figura lui a fost evocată de nenumărate ori. De cunoscut însă cu adevărat, nu l-am cunoscut decît de cînd am fost eliberat, atît noi cît și patria lui de către glorioasa Armată Sovietică. Cu cît ne dezvoltăm mai mult în regimul nostru de libertate, cu atît mai mult personalitatea lui Petöfi capătă pentru noi un conținut mai adînc. Adevărata viață a lui Petöfi începe de abia acum, cînd însuși oamenii muncii români și maghiari îl vor putea sărbători împreună, în Capitala țării și la Sighisoara, pe cîmpul de luptă, unde a căzut pentru independența patriei sale și pentru eliberarea poporului asuprit.

Toată viața lui, Petöfi n'a vrut să fie altceva decît poezii pentru popor. Și asta a fost, iubit cu adevărat a fost numai de către popor și de către țara sa. Petöfi, călău și plugar, mic meseriaș și învîlător care-l citeau la lumina sărăciei celor opaiți El l-au înțeles într-adevăr. Și credința în Petöfi a fost un cîșc secret, care umbla din gură în gură și care se desebtea fundamental de poezia nobilă și a țării sale de Petöfi. Pînă poporul lui nu l-a cunoscut în Petöfi pe poetul revoluționar, el nu a știut că „patria e acolo unde este libertatea”, care spunea adevăruri confirmate de experiența vie — celor năpăstiați. El l-au înțeles cu adevărat că Petöfi a privit și a văzut lumea cu ochii lor. A vorbit limba lor.

În poeziile lui Petöfi a răsunat glasul lor, gîndul lor, emoția și amărăciunea lor. El a strigat dorințele poporului. A exprimat adevăratele lui cu ajutorul unui limens de bogat talent poetic.

Îată de ce se poate spune pe bună dreptate că vocea arii lui Petöfi este însăși vocea poporului. Într-adevăr în ochii lui Petöfi arta poetică „nu este saloan boierilor unde nu poți intra decît dichisită și în cîmze lustruite ci o catedrală în care poartă întra și opaci sau chiar desculți”. Idealiu său despre arta

poetică și felul lui de a scrie sunt determinate de această concepție. Deci nu „arta pentru artă” ci „arta poetică” este cea adevărată.

Nai lîmp de nici nu se poate.

Înțelesul lui despre arta poetică și felul lui de a scrie sunt un adevărat program revoluționar: el stăruie cu consecvență lupta pentru creșterea puterii politice și economice în mîinile poporului. Pentru Petöfi literatura e inseparabilă de politică și în ambele, adică atît în literatură cît și în politică scopul este eliberarea poporului de sub jugul asupririi.

În mențineră acestei combativități, el nu cunoaște stăvilă, piedici. Întreaga lui carieră de poet, întreaga lui artă poetică, nu sunt altceva, decît demascarea și spiritul revoluționar a contradicțiilor din ce în ce mai acutuale ale epocii. Scopul lui este de a face conștient poporul de starea sa. Opera poetică a lui Petöfi, în afară de faptul că este o grandioasă revelație a unei concepții poetice, mai este și un larg și profund document istoric. Adevărul asupra istoriei Ungariei din jurul lui 1848 este aproape inaccesibil fără interpretarea realistă a operei poetice lui Petöfi. În această oclindire a realității apar aspectele predominante ale epocii.

Petöfi înțeleg mai limpede decît oricare din con-temporani săi maghiari însemnătatea epocii a anilor pe care-l trăiește. „Omenirea — scrie el — cu toate că a crescut mult dela zilele evului mediu, poartă încă în gînturile acestei ere, ici-colo cărpice și lărgite: dar

cu toate acestea ea dorește alte haine, pentru că cele vechi sunt strîmte, o strîng, înocă abia poate respira și îl și este rușine, că în ciuda adolescenței sale trebuie să poarte haine de copil. Astfel se găsește omenirea între rugină și strîmtoare...” Aceste câteva cuvinte reprezintă cheia adevăratei personalități a lui Petöfi. El însuși a socotit astfel, atunci cînd a scris cele de mai sus în secoluța primei sale cuterări de poezii. Aceasta „rugină și strîmtoare” este lucrul din care țâșnește întreaga sa literatură, așezîndu-l lui, pasionase sa pentru activitatea politică și firea sa de revoluționar. Într-adevăr această „rugină și strîmtoare” sunt muzele lui și elementul motor al faptelor sale.

Tîndărul lui Petöfi, care vrea să se elibereze din cătușele „ruginii și strîmtoarei” — în mod firesc — nu-și găsește locul în lumea feudală. Reprezentanții acelei lumi au căutat să-l prezinte ca pe reprezentantul unui nou curent literar ca pe un oarecare poet popular. Așa a și fost el, „eternizat” în goalele rigimului burghez-moșieresc. Dar este clar că nu un nou stil și nu schimbarea tonului literar constituie caracteristica dominantă la Petöfi.

Aceasta o găsim și în „Manifestul Partidului Comunist” a-băruit în primăvara anului 1848. În locul societății burgheze împărțite în clase și divergente de clasă va veni o astfel de societate în care dezvoltarea liberă a fiecărui om în parte va fi condiția dezvoltării libere a întregii societăți”. Petöfi n'a cunoscut aceste zînduri din Ma-

drepturi a tuturor popoarelor. Dintre marile figuri ale revoluției maghiare din 1848, în el strălucesc cel mai limpede spiritul revoluționar al poporului. Documentul cel mai important al luptei pentru libertate, „Manifestul Cercului Radical”, redactat de Petöfi revindică înflințarea construiții unui lum în care vor pieri „sentimentele dușmănoase bazate pe deosebiri dintre națiuni”. Așa dar poetul a văzut cu claritate, că soarta și cauza iobagului român și maghiar sunt comune: ca amîndoi cu același felt acela de a scutura jugul tiraniei exploatarelor. Programul poetului, care în primii ani al tinereții a co-lîndat țara în lung și în lat arată că morala poporului este morala care adevărată și că idealurile poporului sunt idealurile de viață adevărate.

Patriotismul și internaționalismul vorbesc cu glas puternic în arta lui poetică. Acel republicanism pe care-l manifestă nu constituie pentru el salvarea unui singur popor, ci „binefacerea lumii întregi”. Patriotismul lui este de nedepășit de solidaritatea internațională a popoarelor luptătoare pentru libertate.

Bineînțeles poetul e conștient că toate acestea sunt rezultate ale evenimentelor istorice. „Robii ajung din nou oameni” spune Petöfi. Prin aceasta el exprimă ideea pe care o găsim și în „Manifestul Partidului Comunist” a-băruit în primăvara anului 1848: „În locul societății burgheze împărțite în clase și divergente de clasă va veni o astfel de societate în care dezvoltarea liberă a fiecărui om în parte va fi condiția dezvoltării libere a întregii societăți”. Petöfi n'a cunoscut aceste zînduri din Ma-

nifestul Partidului Comunist, cum desialte n'a ajuns niciodată să cunoască marxismul. El n'a avut posibilitatea să-l însușească învățămintele socializmului științific. Dar elanul lui de luptă face din el înaintașul și prelungitorul celor care astăzi combat și demască asupritura.

„S'a stîns vietul revoluției Europei!” — scrie Petöfi. Revoluțiile au luat sfîrșit pe tot întinsul Europei. Italia „eme sub jaful soldaților austriaci a lui Radetzki, în Franța o caricatură de Bonaparte șade pe tron, prusa-cel s'au mulțumit cu o pseudo-constituție, iar Viena a încăput pe mîinile lui Windischgrätz: trebuie deci să ne pierdem speranța”. „Dimpotrivă, o patrie!”... Chiar aceasta trebuie să ne însușească! Să ne înalte sufletele. Noi suntem lumina, care străluciește noaptea întinericului, în timp ce caldăle dorm”. Aceste rînduri le scrie atunci, cînd — cu toate protestele lumii progresiste ruse — armatele țarului pomesc, să înăbuse lupta de libertate a poporului maghiar. Petöfi n'a știut și nici n'a putut să știe că înaintea morții lui de erou, la 30 Iulie 1849, 15 ofițeri ruși au fost trimiși în surghinul și apoi executați de către tirania țaristă pentru că, câteva luni înainte, s'au declarat împotriva intervenției țarului. „Pe unguri îi vom învinge — a spus Gusev unul dintre ofițerii condamnați la moarte — prin această înăd n'oi vom alibera pe sclavii din imperiul Habsburgic ci vom face doar ca ungurii la fel ca și slavii, să fie slugile nemților. Noi trebuie să luptăm nu pentru ci împotriva acestui lucru”. Forțele progresului au fost înțot, deauna untele. Gusev și Petöfi au vrut același lucru: pace și libertate! Și pentru aceasta idealul lui luptat a, mîndol unul pînă în eșafod, cellalt pînă în moarte pe cîmpul de luptă.

Poporul revoluționar, popoarele noastre și țările progresiste ale lumii cîntă: azi, împreună, minunată flaură a poeziei Petöfi. El pot cînta în volă pentru că adevărit tot ceea ce a propovădit, a vădit și a vrut: creșterea unei societăți superioare, unitatea popoarelor, lupta pentru libertate și împotriva dușmanilor progresului.

Din activitatea COMITETELOR PROVIZORII

Insemnate acțiuni de gospodărire a comunelor și orașelor, în vederea ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii

Comitetele Provizorii de județe, comune urbane, de plăși și comune rurale, prin secțiunile lor de gospodărie locală, se preocupă intens pentru a veni cât mai mult în ajutorul oamenilor muncii, efectuând numeroase lucrări de interes colectiv.

Repararea și construirea de noi rețele de drumuri, electrificarea satelor sau buna funcționare a curentului electric la orașe, constituie aspecte însemnate ale acestor acțiuni. La ele participă populația muncitoare locală și sate, care sprijină organele locale ale puterii de Stat, efectuând nenumărate ore de muncă voluntară.

Acțiuni pentru înfrumusețarea comunei Comănești din jud. Bacău

Din inițiativa Comitetului Provizoriu al plășii Moinești și a organizației de Partid din comuna Comănești din județul Bacău, a luat ființă nu de multă vreme, un Comitet cetățesc în comuna Comănești. O primă campanie inițiată de Comitetul Provizoriu în care a fost sprijinit în mod deosebit de comitetul cetățesc, este aceea a executării unor lucrări de reparare a drumurilor și șoselelor precum și intensificarea muncii de lămurire în rândurile populației pentru păstrarea curăteniei satelor. Ca urmare a acestor munci au fost curățate și amenajate șoselele și drumurile comunale și au fost desfundate șanțurile. De asemenea, din 50 în 50 de metri s-au instalat coșuri fixate pe stâlpi pentru a curăța hărțile.

Totodată Comitetul cetățesc a propus Comitetului Provizoriu amenajarea unei grădini publice, a unui strand și a unui solar pentru copii minierilor din regiunea Trofăiești.

Pentru înfăptuirea acestora populația muncitoare din com. Comănești, depune muncă voluntară și cu sprijinul Comitetului Provizoriu în curând grădina publică, strandul și solarul vor putea fi folosite.

Totuși, această comună care este un important centru muncitoresc nu are nici o piață pentru desfacerea produselor și nici un câmin cultural. De aceea Comitetul Provizoriu a hotărât să remedieze, a aceste lipuri și cu sprijinul organizației de Partid precum și a organizației de masă, va începe construirea de chioșcuri și amenajarea unei piețe moderne, precum și construirea localului corespunzător unui câmin cultural.

250 șantiere de construcție funcționează în jud. Maramureș

Comitetul Provizoriu al județului Maramureș fiind îndrumat în mod permanent de Județeană PMR și având sprijinul activ al maselor muncitoare și a

încheiat primul trimestru de activitate cu un bilanț îmbucurător.

În sectorul gospodăriei locale, acțiunea de refacere a județului se desfășoară într-un ritm viu iar masele largi populare participă cu avânt la această muncă de reconstrucție.

În județul Maramureș funcționează în prezent 250 de șantiere locale efectuându-se lucrări de interes obștești în valoare de 45 milioane lei.

Refacerea șoselei Săcel-Bărsana, o arteră importantă, se face într-un ritm rapid, iar pentru a se asigura la timp pentru necesară, s-au deschis în comuna Săcel, două cariere unde lucrează permanent peste 70 de muncitori. În felul acesta piața pentru construcțiile de drumuri este în bună parte asigurată.

Pe celelalte șantiere munca se desfășoară în bune condiții astfel că în scurt timp, aspectul județului Maramureș va fi cu totul schimbat.

Tot în cadrul muncii de construcție și reconstrucție pasnică a satelor, Comitetul Provizoriu din județul Botoșani au reușit prin muncă de lămurire pe care au dus-o, să mobilizeze numeroși țărani muncitori, care au efectuat o serie de importante lucrări. Astfel, au fost reparate, prin muncă voluntară a cetățenilor din comuna Bucecea, 25 de clădiri care au fost avariate în timpul războiului și care sunt astăzi locuite de sălăriați din instituții și întreprinderi.

Tot în această comună au început lucrările de renovare a localului Comitetului Provizoriu de plăși și s-au amenajat clădirile necesare cooperăției. De asemenea în comuna Leorda ca și în comunele Simleuza și Verești din jud. Botoșani, țărani muncitori au contribuit prin muncă voluntară la construirea și refacerea de școli, câmine culturale, etc.

În cadrul acestor acțiuni de reconstrucție pe care au întreprins-o Comitetul Provizoriu din jud. Botoșani s-au reparat poduri în comunele Tudora și Bucecea.

Tot pentru gospodărirea comunelor, Comitetul Provizoriu al comunei urbane Câmpine, duce o susținută campanie de reparare a străzilor și șoselelor. Totuși, acest Comitet Provizoriu nu s-a preocupat încă de repararea podurilor.

Mărirea capacității de furnizare a curentului electric, la uzinele ETACS-Iasi

Comitetele Provizorii traducând în fapt grăia permanentă pe care Partidul și Guvernul țării o au pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii, s-au preocupat în mod deosebit de electrificarea comunelor și a satelor.

Această problemă frământă de mult timp și pe țărani muncitori ai plășii Negru Vodă din județul Constanța.

În această plășă se găsește în stare de funcționare în comuna Tândărei un

COMUNA URBANĂ ORADEA: O consfătuire cu cetățenii cartierului Costa Foru pentru începerea unor lucrări de reparații

ORADEA. — Acum câteva zile, o delegație a cetățenilor din cartierul Steluța, s'a prezentat la Comitetul Provizoriu al comunei urbane Oradea, cerându-l sprijinul pentru începerea unor lucrări pe Str. Costa Foru. Aceasta este una din principalele artere de comunicație din cartier și a suferit însemnate stricăciuni de pe urma războiului.

Membrii delegației, au arătat cu acest prilej, că s'au adresat de nenumărate ori fostei primării a orașului, arătând situația precară în care se găsește această stradă. Totuși cererea lor nu a fost luată în seamă din zile.

Examinând și găsind justă cererea locuitorilor din cartierul Steluța — cartier locuit de un mare număr

COMUNA URBANĂ CARACAL: În urma îmbunătățirilor aduse la uzina electrică prețul curentului a fost redus cu 40 la sută

CARACAL. Comitetul Provizoriu al comunei urbane Caracal, desfășoară o vie activitate pentru a îmbunătăți condițiile de viață ale populației muncitoare.

O problemă care cerea o cât mai grabnică rezolvare era aceea a aprovizionării orașului Caracal cu apă de băut. În acest scop, Comitetul Provizoriu, sprijinit de organizația de Partid, a dus o intensă muncă de lămurire printre oamenii muncii din acest oraș, antrenându-i la muncă voluntară pentru desfundarea mai multor puțuri. În urma efectuării acestor lucrări problema apei de băut a fost în bună parte rezolvată.

Tot prin muncă voluntară a oamenilor muncii, s'a executat canalizarea cartierului Traian dându-se astfel posibilitate și populației din acest cartier

de muncitori — Comitetul Provizoriu prin secțiunea de gospodărie locală, a hotărât începerea neîntârziată a lucrărilor pentru repararea străzilor Costa Foru. În acest scop Comitetul Provizoriu au un grup de tehnicieni a organizat chiar de a doua zi o consfătuire cu locuitorii din acest cartier, constăturile în cadrul căreia au fost puse la punct toate amănuntele în legătură cu lucrările ce trebuiesc întreprinse.

Pentru repararea străzilor, Comitetul Provizoriu al orașului va investi suma de 920.000 lei furnizând în același timp tot materialul necesar. La rândul lor, locuitorii cartierului și-au luat angajamentul să contribuie la aceste lucrări prin muncă voluntară. În acest fel, ei vor săpa

și transporta prin muncă voluntară 1300 m.c. pământ care va fi folosit la nivelarea străzilor. Strada va fi reparată în întregime adică pe o lungime de 1 km. și se vor executa lucrări de reparare și a trotuarelor.

Aceste lucrări vor fi conduse de o Comisie specială în care vor intra și reprezentanții muncitorilor din cartier.

A. DUDAU
corespondent

siloz cu o centrală electrică ce posedă un plus de energie care poate deservi la iluminarea comunelor dimprejur pe o rază de 15 km. Lucrările au început de mult. Totuși, o scumă de formalități birocratice au făcut ca aceste lucrări să nu fie terminate nici până astăzi.

Pentru remedierea acestei situații Comitetul Provizoriu al plășii Negru Vodă, în colaborare cu organizațiile de Partid și de masă a început în cursul lunii trecute, plantarea a 300 de stâlpi necesari pentru instalarea rețelei electrice. În această acțiune, Comitetul Provizoriu județean a procurat o cantitate de 1.000 kwh. sarmă specială, precum și un transformator de curent pentru silozul din Tândărei. Deoarece populația muncitoare sprijină intens aceste lucrări, se prevede ca ele să fie terminate până la 23 August c.t.

Și la orașe, Comitetul Provizoriu se preocupă de buna stare a iluminatului electric. În comuna urbană Iași, de pildă, se fac în prezent mari lucrări pentru a se face față tuturor cerințelor locuitorilor.

De aceea, la intervențiile Comitetului Provizoriu al orașului, Ministerul de Interne a aprobat întreprinderilor ETACS un fond de 12 milioane pentru lucrări de recondiționare a grupurilor electrogene dela centrala electrică din localitate.

De asemenea, Comitetul Provizoriu al comunei urbane Iași urmărește îndepărtarea cerințelor întreprinderilor pentru curentul electric, cerințe care devin pe zi ce trece tot mai mari.

Pentru alimentarea Filaturii Noi dela fabrica „Tăsașura Socola” va trebui să dispună în plus — cel mai târziu până la 1 Februarie 1950 — de un grup electrotren nou. Totodată alte instituții din Iași cer și ele un plus de curent electric. Astfel, filatura „Victoria” va necesita pentru anul viitor un plus de 400 kw., atelierele C.F.R. Nicolae de un plus de 600 kw., iar fabrica de ghiață, 150 kw. în plus. De asemenea, mărirea puterii electrice din oraș necesită mărirea puterii alimentare a uzinei electrice. Îngrindându-se de această situație și primind sprijinul Comitetului Provizoriu al comunei urbane, întreprinderile ETACS în cursul acestei luni vor procura piesele de schimb pentru motoarele Diesel, precum și materiale pentru alte lucrări în vederea mării capacității de furnizare a curentului electric.

În moduri acesta centrala electrică din Iași va funcționa fără întreruperi, a. jurgând cu timpul să facă față tuturor cerințelor orașului.

După materialele trimise de corespondenții noștri: M. BERAM, MAX DABULESCU, ADI ABRA-MOVICI, N. GHIMPU, P. LENGHEL-IZANU, N. GORSKI.

și transporta prin muncă voluntară 1300 m.c. pământ care va fi folosit la nivelarea străzilor.

Strada va fi reparată în întregime adică pe o lungime de 1 km. și se vor executa lucrări de reparare și a trotuarelor.

Aceste lucrări vor fi conduse de o Comisie specială în care vor intra și reprezentanții muncitorilor din cartier.

A. DUDAU
corespondent

Tineretul dela uzinele «Vasile Roaită» se pregătește pentru Congresul F.M.T.D.

Încă dela intrarea în fabrică, două coloane de batoze alinate batodează în lung întreaga curte. Sunt batoze de tip nou executate de mâinile harnice ale muncitorilor tineri și vârstnici dela uzinele „Vasile Roaită” gata acum să fie trimise acolo unde se simte mai nevoia lor.

„Le vom trimite S.M.T.-ului, le vom trimite celor cinci gospodării colective, spre a arăta tuturor superioritatea muncii mecanizate”, spune Gheorghe Ion un elev ucenic.

„Ele sunt rezultatul întrecerilor socialiste ale vârstnicilor, precum și ale tinerilor ce luptă cu dăruire, pentru îndeplinirea Planului de Stat și pentru întărirea Congresului și Festivalului Mondial dela Budapesta cu rezultate cât mai însemnate în producție.”

În atelierul scheleți batoză

La dreapta un tânăr lovește cu putere un vâlnu. Este Grigore Ion din brigada treia a secției scheleți batoză. Are aproape 20 de ani, și deși mic de statură este bine legat. Pentru priceperea de care a dat dovadă în muncă, este mult apreciat de ceilalți. Toți îl iau ca exemplu în muncă lor. Atât cei care lucrează la „frezată”, cât și cei dela „bof-mașină” spun că Grigore muncește cu multă pricepere.

„Acum două săptămâni mi-am luat angajamentul, spre a arăta tuturor cum sunt hotărât să îndeplinesc Congre-

REDUCEREA PREȚULUI VERMOUTHULUI, LICHEURURILOR ȘI RACHIURILOR SPECIALE

Pentru a face cât mai accesibilă marilor mase de consumatori produsele sale, Centrala MAT urmărește zi de zi îmbunătățirea lor calitativă și scăderea prețurilor de vânzare.

Așa cum s'a procedat cu vinurile și cu spiritul denaturat pentru ars, tot astfel urmărindu-se uniformizarea rețetelor de fabricație și prin aceasta reducerea sorturilor de lichouri și rachii speciale, s'a obținut o calitate superioară.

Prin recalcularea prețurilor la lichouri și rachii speciale s'a ajuns la o reducere medie de 25 la sută. Iată noile prețuri:

Lichouri extra fine dela prețul vechi de 640 lei la prețul nou de 493 lei litru; Lichouri fine I dela 592 lei la 468 lei litru; Lichouri creme dela 573 lei la 477 lei litru; Lichouri fine II dela 532 lei la 428 lei litru; Fernet dela 603 lei la 419 lei litru; Lichour popular dela 446 lei la 369 lei litru; Crema de ouă dela 293 lei la 179 lei litru; Rachiu special de 40 grade dela 541 lei la 383 lei litru; Rachiu special de 45 grade dela 578 lei la 393 lei litru și rachiu special de 50 grade dela 616 lei la 403 lei litru.

Vermouthul, care se fabrică azi din vinuri superioare și pe bază de ierburii medicinale, îmbunătățindu-se astfel calitatea și devenind o băutură tonică, a fost redus și el dela 428 lei cât era în trecut la 294 lei litru.

Noile prețuri intră în vigoare începând din ziua de 29 Iulie a. e. Lichoururile, rachii speciale și vermouthul sunt vândute prin megalzinele de desfacere MAT și prin toate magazinele alimentare de Stat.

COMITETUL PROVIZORIU AL CAPITALEI A RELUAT CONSTRUIREA CANALULUI ARGEȘ-BUCUREȘTI

Comitetul Provizoriu al Capitalei a reluat construirea canalului Argeș — București, lucrare începută încă în anii trecuți.

Alimentarea cu apă potabilă a Bucureștiului a devenit azi o problemă acută, întrucât Dambovița, instalațiile dela Arcuda precum și apa subterană scoasă din puterile dela Bragadiru și Ulmi care adună o cantitate de 102 mii m. c. de apă zilnic, au devenit insuficiente pentru numărul continuu în creștere a populației bucureștene.

De aceea captarea apelor Argeșului devine o necesitate pentru nevoile edificării Capitalei. În afară de alimentarea orașului cu apă potabilă, o parte din apa captată din Argeș va fi folosită și în scopurile industriale. Captarea va fi de 8 m. c. pe secundă, adică 680.000 m. c. pe zi și se va face prin ridicarea apelor cu cca. 2 m. peste nivelul obișnuit.

De asemenea, o lucrare unică până acum la noi în țară, va fi construirea unui baraj de 250 m. lungime de acurmeziș râului Argeș.

De asemenea, satele din regiunea barajului vor fi protejite de inundații prin construirea de diguri speciale, rămânând ca dealungul canalului ce se construiește, să se amenajeze o zonă de verdeață de protecție.

Celor 1000 muncitori și tehnicieni care lucrează la acest șantier, li s'au amenajat locuințe speciale, bărci, și asistență medicală.

A. DUDAU
corespondent

Delegația de țărani muncitori care a vizitat Uniunea Sovietică s'a înapoiat în țară

(Urmare din pagina 1-a)

lier al Ambasadei URSS, S. A. Pivovarov și V. A. Karetkin, primii secretari de Ambasadă și M. F. Kacealov, secretar de Ambasadă din partea Ambasadei URSS.

Pe peronul Gării Mogoșoaia se afla deasemenea un mare număr de muncitori și țărani muncitori, care a făcut grupului întors din Uniunea Sovietică o caldă și entuziastă primire.

La coborirea din tren, delegația a fost primită cu vil ovații, nenumărate lozinci exprimând trăinicia alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare și dragostea pentru eliberarea și sprijinirea țării noastre, marea Uniune Sovietică.

Primul care a urcat bun soț țărănilor întorși din Uniunea Sovietică a fost tov. Balia Aurel, care a vorbit în numele muncitorilor din Capitală.

A vorbit apoi țărani muncitori Ene Socrate, iar tov. Al. Drăghici, în numele Comitetului Organizației de București a Partidului Muncitoresc Român, a urat bun venit grupului de țărani muncitori.

„Pornind pe la casele voastre — a spus tov. Al. Drăghici, să arătați tuturor celor care nu au avut această ocazie fericită, nivelul material și cultural al țărânilor colhoznice sovietice, la care a ajuns datorită gospodării colective a

cu mâna țărani muncitori Ion Moise din Bălțați. Vino, că nici noi n'am stat degeaba între timp... Ai să vezi... Venirea la ne-ar fi de mare ajutor. Și Ion Moise, om trecut de 60 de ani, și-a pus în spinare sapa cu care venise la gară. Nu-l lășea din mîntre câmpurile acelea întinse despre care îl vorbise, cu toată graba, Ana Martinică, consăteana lui.

„Pășania lui Iov Vasile, cel înalt de 1,90 m. Când trenul a pornit spre București Ana Martinică s'a așezat la locul ei, lângă geam. Se gândea la asolamentul de grâu pe care îl făcuseră în primăvara aceasta țărani muncitori din comuna ei, li lucraseră cu tractoarele. „Azi puțin, mâine mai mult, curând, curând ne vom îngrîbea și noi o viață mai bună”.

„O viață, așa cum am văzut-o noi, trăind mai bine de o jumătate de mileniu în mijlocul țărănilor colhoznici” — vorbi Laurențiu Lăzar, țărani muncitori din părțile Albe și Ana Martinică deabia acum își detașea că gândește cu voce tare.

Trenul înghitea kilometri după kilometri. Ana Martinică și Laurențiu Lăzar priveau pe fereastră. Fășile înguste de pământ, de culorile cele mai diferite, fugeau cu repeziune înapoi. Privirile lor au fost atrase de lanurile de porumb.

— Nu-l rău porumbul, dar nici nu se compară cu ce am văzut noi — spuse gânditoare Ana Martinică. Și privirile ei rămaseră alintate asupra lanurilor care sălășuiau simțitor după ploile căzute în ultima vreme.

— Drept ai — glăsuie Biris Vasile. — Tăduci aminte la colhozul acela din Kuban, când am trecut prin lanurile de porumb? Aia zic și eu porumb, Iov Vasile, cât îl e înalt că are aproape doi metri, era gata, gata să cadă imbrându-se să ajungă la vârful porumbului.

— Ana Martinică zămbi. Cum să nu-și aducă aminte. Răsăseră atunci Iov Vasile și umblaseră apoi multă vreme prin

Și mai sărbătorască a fost primirea care s'a făcut delegației în gara Socola. Muncitorii din întreprinderile leșene și țărani muncitori din satele învecinate au ieșit în număr foarte mare, cu drăpale și placarde, să întâmpine pe cei cari au avut fericitul prilej de a face cunoștință cu marile realizări ale oamenilor sovietici. Toți se îngrămădise în lungul peronului. Toți sunt domniști să cunoască încă ceva din viața și munca celor care au scăpat pe veel de exploatare și construiesc comunismul în Patria lor.

Din Bălțați au venit cel mai mulți țărani muncitori. „Unde ești Ano?” — strigă el, alergând dela un vagon la altul. O căută pe Ana Martinică, consăteana lor, care face parte din delegație. Când o găsește, mâinii puternice, bătișorile de muncă se întind spre ea. Întrebată curg ca ploaia repede de vară. Ana Martinică, cu toată însuflețirea mutată în obraji ei purpurii, vorbește neîntrerupt. Vorbește despre grânele în care a înnotat fără să le dea de margini, despre viața fericită a țărănilor colhoznici.

— Așteptați să vin acasă — spune ea la un moment dat văzând că nu mai poate pridiți cu răspunsurile. Un an întreg am ce vă povest.

— Vino, Ano, vino! — i-a făcut semn

nițoarea țării noastre, marea Uniune Sovietică.

„Bine v'am găsit” — a spus Vladimir Vasilev, care a înfățișat, pe scurt, marile înfăptuiri văzute în cursul călătoriei în Uniunea Sovietică — adăugând: Popularizând cele observate și învățate în Uniunea Sovietică vom ajuta la construirea socialismului în țara noastră.”

Sărăteanu Maria, din Borănești-Ialomița, după ce a mulțumit Partidului Muncitoresc Român și Guvernului, care i-au dat posibilitatea de a vizita Uniunea Sovietică, a povestit, în cuvinte simple, străbătute de avânt și de o caldă sinceritate, cele văzute în marea Uniune Sovietică.

„Pășania lui Iov Vasile, cel înalt de 1,90 m. Când trenul a pornit spre București Ana Martinică s'a așezat la locul ei, lângă geam. Se gândea la asolamentul de grâu pe care îl făcuseră în primăvara aceasta țărani muncitori din comuna ei, li lucraseră cu tractoarele. „Azi puțin, mâine mai mult, curând, curând ne vom îngrîbea și noi o viață mai bună”.

„O viață, așa cum am văzut-o noi, trăind mai bine de o jumătate de mileniu în mijlocul țărănilor colhoznici” — vorbi Laurențiu Lăzar, țărani muncitori din părțile Albe și Ana Martinică deabia acum își detașea că gândește cu voce tare.

Trenul înghitea kilometri după kilometri. Ana Martinică și Laurențiu Lăzar priveau pe fereastră. Fășile înguste de pământ, de culorile cele mai diferite, fugeau cu repeziune înapoi. Privirile lor au fost atrase de lanurile de porumb.

— Nu-l rău porumbul, dar nici nu se compară cu ce am văzut noi — spuse gânditoare Ana Martinică. Și privirile ei rămaseră alintate asupra lanurilor care sălășuiau simțitor după ploile căzute în ultima vreme.

— Drept ai — glăsuie Biris Vasile. — Tăduci aminte la colhozul acela din Kuban, când am trecut prin lanurile de porumb? Aia zic și eu porumb, Iov Vasile, cât îl e înalt că are aproape doi metri, era gata, gata să cadă imbrându-se să ajungă la vârful porumbului.

— Ana Martinică zămbi. Cum să nu-și aducă aminte. Răsăseră atunci Iov Vasile și umblaseră apoi multă vreme prin

Și mai sărbătorască a fost primirea care s'a făcut delegației în gara Socola. Muncitorii din întreprinderile leșene și țărani muncitori din satele învecinate au ieșit în număr foarte mare, cu drăpale și placarde, să întâmpine pe cei cari au avut fericitul prilej de a face cunoștință cu marile realizări ale oamenilor sovietici. Toți se îngrămădise în lungul peronului. Toți sunt domniști să cunoască încă ceva din viața și munca celor care au scăpat pe veel de exploatare și construiesc comunismul în Patria lor.

Din Bălțați au venit cel mai mulți țărani muncitori. „Unde ești Ano?” — strigă el, alergând dela un vagon la altul. O căută pe Ana Martinică, consăteana lor, care face parte din delegație. Când o găsește, mâinii puternice, bătișorile de muncă se întind spre ea. Întrebată curg ca ploaia repede de vară. Ana Martinică, cu toată însuflețirea mutată în obraji ei purpurii, vorbește neîntrerupt. Vorbește despre grânele în care a înnotat fără să le dea de margini, despre viața fericită a țărănilor colhoznici.

— Așteptați să vin acasă — spune ea la un moment dat văzând că nu mai poate pridiți cu răspunsurile. Un an întreg am ce vă povest.

— Vino, Ano, vino! — i-a făcut semn

nițoarea țării noastre, marea Uniune Sovietică.

„Bine v'am găsit” — a spus Vladimir Vasilev, care a înfățișat, pe scurt, marile înfăptuiri văzute în cursul călătoriei în Uniunea Sovietică — adăugând: Popularizând cele observate și învățate în Uniunea Sovietică vom ajuta la construirea socialismului în țara noastră.”

Sărăteanu Maria, din Borănești-Ialomița, după ce a mulțumit Partidului Muncitoresc Român și Guvernului, care i-au dat posibilitatea de a vizita Uniunea Sovietică, a povestit, în cuvinte simple, străbătute de avânt și de o caldă sinceritate, cele văzute în marea Uniune Sovietică.

„Pășania lui Iov Vasile, cel înalt de 1,90 m. Când trenul a pornit spre București Ana Martinică s'a așezat la locul ei, lângă geam. Se gândea la asolamentul de grâu pe care îl făcuseră în primăvara aceasta țărani muncitori din comuna ei, li lucraseră cu tractoarele. „Azi puțin, mâine mai mult, curând, curând ne vom îngrîbea și noi o viață mai bună”.

„O viață, așa cum am văzut-o noi, trăind mai bine de o jumătate de mileniu în mijlocul țărănilor colhoznici” — vorbi Laurențiu Lăzar, țărani muncitori din părțile Albe și Ana Martinică deabia acum își detașea că gândește cu voce tare.

Trenul înghitea kilometri după kilometri. Ana Martinică și Laurențiu Lăzar priveau pe fereastră. Fășile înguste de pământ, de culorile cele mai diferite, fugeau cu repeziune înapoi. Privirile lor au fost atrase de lanurile de porumb.

— Nu-l rău porumbul, dar nici nu se compară cu ce am văzut noi — spuse gânditoare Ana Martinică. Și privirile ei rămaseră alintate asupra lanurilor care sălășuiau simțitor după ploile căzute în ultima vreme.

— Drept ai — glăsuie Biris Vasile. — Tăduci aminte la colhozul acela din Kuban, când am trecut prin lanurile de porumb? Aia zic și eu porumb, Iov Vasile, cât îl e înalt că are aproape doi metri, era gata, gata să cadă imbrându-se să ajungă la vârful porumbului.

— Ana Martinică zămbi. Cum să nu-și aducă aminte. Răsăseră atunci Iov Vasile și umblaseră apoi multă vreme prin

Și mai sărbătorască a fost primirea care s'a făcut delegației în gara Socola. Muncitorii din întreprinderile leșene și țărani muncitori din satele învecinate au ieșit în număr foarte mare, cu drăpale și placarde, să întâmpine pe cei cari au avut fericitul prilej de a face cunoștință cu marile realizări ale oamenilor sovietici. Toți se îngrămădise în lungul peronului. Toți sunt domniști să cunoască încă ceva din viața și munca celor care au scăpat pe veel de exploatare și construiesc comunismul în Patria lor.

Din Bălțați au venit cel mai mulți țărani muncitori. „Unde ești Ano?” — strigă el, alergând dela un vagon la altul. O căută pe Ana Martinică, consăteana lor, care face parte din delegație. Când o găsește, mâinii puternice, bătișorile de muncă se întind spre ea. Întrebată curg ca ploaia repede de vară. Ana Martinică, cu toată însuflețirea mutată în obraji ei purpurii, vorbește neîntrerupt. Vorbește despre grânele în care a înnotat fără să le dea de margini, despre viața fericită a țărănilor colhoznici.

— Așteptați să vin acasă — spune ea la un moment dat văzând că nu mai poate pridiți cu răspunsurile. Un an întreg am ce vă povest.

— Vino, Ano, vino! — i-a făcut semn

nițoarea țării noastre, marea Uniune Sovietică.

„Bine v'am găsit” — a spus Vladimir Vasilev, care a înfățișat,

«Făgăduim Partidului și Guvernului că vom munci cu răvnă pentru zorile noi ce se deschid în fața noastră»

(Urmare din pagina 1-a)

rată, în vederea procurării de îngrășăminte chimice, semințe selecționate, unelte agricole și tot ceea ce este necesar începutului noulor gospodării. Tăranii muncitori care au intrat în gospodăria colectivă — a continuat tov. Chirtoacă — vor fi scutiți de impozite pe o durată de doi ani, iar pentru creditele acordate de Stat vor plăti dobandă minimă de 1 la sută. Și după ce a arătat pe rând toate avantajele de care se bucură membrii gospodăriei, tov. Chirtoacă a încheiat: «Comitetul Central al Partidului și Guvernului și-au dat aprobarea pentru constituirea oficială a primei gospodării colective din Turnușor-Sibiu care la astăzi înflăcă».

Furtunoase aplauze au izbucnit din sala tixită de lume. Tăranii muncitori au strigat lozinci în care s'au arătat dragostea față de Partid, față de Guvernul țării față de Uniunea Sovietică și de genul ei conducător I. V. Stalin.

Gospodăria colectivă „Zorile” din com. Turnușor era de acum constituită.

„Cu acestă porm la drum!”

Cei 250 de membri ai gospodăriei au adus cu ei un inventar de 50 pluguri, 59 grape, 34 prașitori, 3 tăvăluie, 36 toacători de sfecă și nutreț, 7 semănătoare de porumb, 10 care de boi, 1. căruțe, precum și numeroase vite. Cu aceasta a pornit la muncă pe un drum nou de înălțări, gospodăria colectivă „Zorile”.

Alături de unelte și vite a adus, țărani săraci și mijlocași asociați în gospodărie au pus în zestrești cu un aparat de radio, o bibliotecă cu o sută de volume și un aparat de proiecție pe care urmează să le plătească în rate.

— «Cu acestă porm la drum pentru un început, tovarăși spune prin com. vîngere Moldovanu Zenobie, țărani mijlocași împovărați cu opt copii. Noi vom reuși să ne ducem la capăt angajamentele și să ne îndeplinim planurile așa cum prin constituirea primei gospodării colective „Zorile” din Turnușor am închinat gurile chibaburilor».

După raportul tov. Suciu Gheorghe, președintele comitetului de organizare a gospodăriei colective, după adoptarea statutului s'a trecut la alegerea consiliului gospodăriei și a comiteei de cenzori. Printre cei aleși, țărani săraci și mijlocași, ei și țărani muncitori Marina Mula care a fost în delegația plecată în Uniunea Sovietică.

Vorbesc țărani muncitori

O luăm încet spre cele 6 grajduri ale gospodăriei. În spate e grădina de zarzavat pe unde curge un râu, iar pe alături ogrăzi mari cu suri spațioase pentru adăpostul surajelor.

«Iacă-tă pe întinderea asta am de gând să fac o grădina de să-meargă pomina toamnă peste cele sate de dincolo de munți, — se entuziasmează Oleksii Ion țărani german, grădinar de meșerie, care aproape 20 de ani a lucrat pe la alții. Ehet încă de la reforma agrară am vrut eu să înființez o grădina colectivă, că tare-i greu să muncești singur fără nici un ajutor. Iacă eu lucrăm zi și noapte toată vara cădău-ea de mare pe la chibaburi nemți care deșică de un neam cu mine imi scoteau sapte piei și m'apuca toamna de nu puteam să-mi cumpăr nici măcar un stănen de lemne. Luam avansuri să-mi pot agonisi o surco pe iarnă, ș'apoi vara întreagă munceam să-mi plătesc datoriile. Ș'ajă s'au scurs aproape douăzeci de ani. Imi povestea frate-miu Andrei, care a stat în Uniunea Sovietică aproape trei ani cum is de bine organizată țărani de acolo și ce fel de trai duc. El mi-a deschis mintea să văd lîmpede care e drumul pe care trebuie să-a-

Să adoptăm o atitudine ne justă față de controlul financiar!

(Urmare din pagina 1-a)

Privind cu nelămurire echipele de control financiar, interpretând greșit sensul controlului, scoțînd controlul ca o înșelăciune personală, unii directori nu numai că au primit cu răceală și vădită ostilitate aceste echipe, dar în unele locuri au refuzat chiar să arate registrele sau să permită verificarea gestiunii.

Neavînd un nivel politic destul de ridicat și necunoscînd importanța controlului, alți directori au confunat orănela controlului financiar cu aple de control fiscal, refuzînd să aple de individualitate cu caracter obligatoriu ale acestora, sub motiv că ei nu ar avea competența de a da aceste indicațiuni.

Adoptînd o atitudine birocratică, directorii Nedelu Dumitru de la G.A.S. Bărdina, Iud Ialomita, cu toate lămuririle delegațiilor de control financiar, s'au opus verificării gestiunii, cerînd echipei de control să se deplaseze la Călărași — la o distanță de 40 km — pentru a obține aprobarea Direcției Județene G.A.S. Abia după numeroase insistențe, a acceptat să neară „aprobarea” telefonic.

În exemplul similar de atitudine nepriincipală l-a dat și președintele Comitetului Provizoriu al Orașului Sf. Gheorghe, tov. Dindă, care a manifestat o vădită ostilitate față de indicațiunile echipei de control financiar. Indicațiunile care nu conțineau în fond decît dispozițiuni legale

puce omul năpăstuit ca să scape de cele nevoi».

Se opri o clipă să-și steargă fruntea de sudoare ș'apoi continuă: «Acum, de când am fost împroprietărit, am putut să-mi înjghebez coala o gospodărie, dar tot nu mergea treaba. Prea sunt toate răzlețite. Am trei copii și-aj vrea ca ei dintr'un început să cunoască o viață mai bună. Eu vin în gospodărie cu o vacă, doi cai, căruță, răsadniță, seră și diferite unelte ca să le folosim în comun, și pu-tem ajunge la rezultate mai bune».

S'a alăturat grupului și țărana muncitoare Maria Dragomir, cu patru copii, o femeie energică, cu fața ară de soare, cu ochii negri, ageri și scrulători. Făcîndu-și loc printre ceilalți, prinse a spune cu hotărîre:

— «Noi suntem țărani săraci, lucrăm

„Și noi vrem să intrăm în gospodăria colectivă”

Văzînd entuziasmul celor ce au constituit prima gospodărie colectivă „Zorile” din Turnușor, alți țărani săraci și-apoi alții au înaintat cereri exprimîndu-și ei dorința de a face parte din această colectivă. Și cere-urile au venit una după alta, scrise, ver-ebale, cu aceiași dorință cu aceiași încredere cu care au venit și membrii actualii gos-podăriei.

«Și noi vrem să intrăm în gospodăria colectivă», — spune Bărză Nicolaie. Și eu și Albu Ioanăș și Tănase Vlad și Stroiă Du-mitru. Buna lăncu și mai suntem, toți mo-ri săraci care am robie mulți ani pe tă-și-alta. Sărat isul îi vedeti, pare bogat și este chiar. Dar după zidurile cele reci de cărmămid se mai ascund încă multe su-ferinți. Noi ai săraci mai învîrîm încă pe ogor plugul tras de căte o măroagă. În vreme ce alții huzurec de bine de pe urma exploatareii și negotului dela oraș».

Dintr'un început au priceput oamenii din Turnușor ce înseamnă pentru ei această nouă formă de organizare: țărani săraci și mijlocași simt ajutorul dat de către Par-tid și Guvernul nostru, simt sprijinul Or-ganizațiilor de masă care-i apără de jaf, de exploatare și sărăcie. Și le-a mai povestit și Tudor Dumitru lucruri noi, căci el a cunoscut uriasle realizări ale Uniunii So-vietice. «Oamenii acolo sunt veseli, trăse bine și sunt mulumiți». Tudor Dumitru e țărani nevoiaș, invalid de o mână, dar e harnic nevoie mare.

«Iacășă învîrîm sapa cu mîna cea-ălaltă, așa cum am văzut eu că fac col-hoznicii. Numai prin muncă mă pot ridica și ca mine toți cei ce-au suferit».

„Sosesc muncitorii”

În după amiaza a-aleiași zile au început să vină la festival cântări, cu panglici roșii împletite în coama cailor cu căru-țe și mașini, țărani muncitori din satele vecine Turnușorului. S'au înșirat pe uli-țele satului în sunetul sălțăreț al muzicii. Căruțele din Hamba, Șura Mare, Selim-băr și Miercurea, Apoldul Mic, Apoldul Mare și Cristian. O întreagă paradă de costume naționale s'a perindat prin fa-ța localnicilor care i-a primit cu bucurie. Un moment de liniște. S'a ridicat la cuvînt țărani muncitori Tămăioară Gheorghe din Hamba. În ochii de culoarea cerului senin și în glasul puternic, vibrînd de entuziasm, s'a văzut dintr'odată toată dragostea ce de veacuri leagă între ei pe țărani muncitori de pretutindeni.

«Aduc salutul cald al plugurilor muncitori din Hamba, a spus apăsît Tămăioară Gheorghe, vouă tovarăși care ai pașit pe un drum nou. Munca voas-tră va fi un îndreptar pentru planurile noastre viitoare. Ne luăm angajamentul, cu sprijinul Partidului, să pașim și noi pe drumul pe care voi l-ați ales».

«Iar noi țărani săraci și mijlocași din Selimbăr, spune tov. Turturică Petre, vă urăm spor la muncă și vă asigurăm că foarte curînd va vom urma».

A vorbit apoi tractoristul Vaida Carol din partea S. M. T. din Turnușor și apoi alții.

„Sosesc muncitorii dela „Independen-ța”... a rostit cineva la intrare și ves-tea s'a răspîndit ca fulgerul prin sală.

în vigoare.

La fel, conducătorii filatului și te-sătoriei „Dămbovița” din București, necunoscînd rolul și importanța con-trolului financiar, au primit echipele respective cu o totală lipsă de inter-ese.

Atitudinile acestea greșite față de control, atitudinea care face parte din bagajul nefastei moșteniri a regi-mului burghez trebuiesc combătute, trebuiesc lichidate.

Bugetul este planul financiar al Statului celor ce muncesc. El este fondul unde care alimentează finan-țarea Planului de Stat. Risipa, negli-gența, delăsarea, sau greșita aplicare a dispozițiilor legale, precum și gre-șita utilizare a fondurilor bănești, aduc prejudicii realizării planului fi-nanciar, deci împlințit îndeplinirii Planului de Stat. Este deci evident că revine tuturor oamenilor muncii datoria de a primi cu căldură orga-nele controlului financiar, de a con-lucra cu ele și de a le da tot sprijin-lui în munca lor.

Cu atât mai mult cu cât numai în primul trimestru al anului curent, dătrărit activității controlului finan-ciar, bugetul Statului a recuperat peste un miliard lei.

Buna colaborare dintre conducător-ii instituțiilor și întreprinderii noastre și organele de control finan-ciar va contribui la recuperarea în patrimoniul Statului a tot mai multe hîmuri și valori, ceea ce va întări lu-pa oamenilor muncii pentru constru-irea socialismului în țara noastră.

înaintea pămîntului în arendă și ne-am gîndit împreună cu omul meu că bine ar fi să intrăm și noi în gospodărie. Ne-am mai usura munca și nu ne-ar mai exploata chibaburii, mîncă-i-ar buba neagră pe toți că mult ne-au mai jefuit. Eu m'am în-scris printre primii, așa cum trebuie să fie datoria fiecărei femei muncitoare din țara românească. Nu mi-am plecat urechea la minciunile tălbarilor de chibaburi, cum a făcut mîneria lui Ilie. Munteanu. Auzi dumneata, s'a înscris bietul om în colecti-vă doară e sărac lipit pămîntului și ne-ghioba aceea de soață se duce de-l șterge de pe listă. Iacă ce faptă a putut face as-cultînd suvenirile bogătanilor din sat». Și Maria Dragomir își trage basmaua neagră mai spre ceafă, desvelind o frunte brăzdată de necazuri și griji.

După cuvîntul de încheiere al tov. Frăsie, delegatul Ministerului Agriculturii, Banu Ilie, președintele Comitetului Provizoriu Județean și Mara Saviton, se-cretarul Organizației P. M. R. al jud. Sibiu, s'a dat citire următoarei moțiuni adresată Comitetului Central al Partidu-lui Muncitoresc Român:

«Noi țărani muncitori din comuna Tur-nușor județul Sibiu, mulțumim Partidului și Guvernului care ne-a îndrumat și ajutat să întemeiem o gospodărie agricolă colec-tivă, pentru a scăpa de mizerie, sărăcie și exploatare chibaburească. Făgăduim Partidu-lui și Guvernului că vom munci cu răvnă pentru zorile noi ce se deschid în fața noastră, pentru o viață mai fericită, pentru alinața clasei muncitoare cu țără-nimea muncitoare, pentru înflorirea scum-pei noastre patrii, Republica Populară Ro-mână. Vom urma mareașă pildă a țărani-mi colhoznică din Uniunea Sovietică, atîndu-ne demni de încrederea pe care ne-a acordat-o Partidul și Guvernul nostru a-precînd că ne-a aprobat întemeierea gos-podăriei noastre colective „Zorile”.

Trăiască alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare!

Trăiască Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român!

Trăiască Republica Populară Română!

Se pornise o ploaie mărunț și deasă în amurgul zilei, cînd festivitatea a luat sfîrșit. Pe la casele uniforme care se pier-deau dealungul șoselei, prîneră a se aprin-de primele lumini. Era un amurg cum n'a mai fost vreodată un altul asemănător, era un amurg care vestea țărănilor din Tur-nușor zori noi.

o susținută munca de lămurire, arătînd producătorilor pierderile pe care le au, cînd ogorul este lăsat prea mult timp necesecat. Felul în care sunt așezate sto-gurile pe cîmp, constituie deosebit de o grijă permanentă pentru Comitetul Provizoriu. În ultimul timp s'au reîn-di-ate unele defecțiuni în această privin-ță, și s'a luat măsura de a se trage brazde pe lîngă stoguri în vederea se-curității recoltelor.

Munca de zi cu zi a Comitetului Provizoriu se împlințeste strîns cu as-cuțita vîgilență de clasă. Președintele Comitetului Provizoriu a demascat dău-năzi pe chibaburi Ion Rădulescu, pose-sor a 70 pogoare de pămînt, a unei livezi de pruni și a unui bogat inven-tar agricol, care a dus acasă în timpul nopții recolta sa de orz pentru a se es-chiva astfel dela predarea cotel de co-lecție. Satorbului a fost silit să trans-feră întreaga recoltă înapoi pe cîmp.

În vederea treierului, Comitetul Pro-vizoriu a stabilit din timp cele patru arii de treier în comunele: Văras, Bise-riceni, Aldești și Colgora. S'au alcătuit deosebit. În colaborare cu orga-nizația de Partid, echipele de lămu-riturile de treier și au fost aleși și ba-tozicieri.

Munca poate merge și mai bine

Cu toate aceste succese, în munca Comitetului Provizoriu se prezintă și unele defecțiuni.

Pentru înlăturarea lipsurilor existente în munca sa, Comitetul Provizoriu nu a luat însă pînă în prezent nicio măs-ură și nici Comitetul Provizoriu de plasă, care se află destul de des în comună, nu le-a sesizat, Comitetul Pro-vizoriu al comunei Crâmpoia n'are de pildă pînă în prezent un plan amănun-țit de activitate. Cel tîrziu, deja întoc-mit, n'a fost deajcat pe săptămîni. Re-pariția sarcinilor pe membri, ca o ur-mare a lipsei de planificare imediată a muncii, a fost făcută după criterii nete-mecine. Sarcinile abundă în seama pre-sedintelui Comitetului Provizoriu și de aceea de multe ori îl depășesc.

Secretarul Comitetului Provizoriu a primit sarcina să rezolve toate cere-urile care vin la Comitet și toate correspon-dența și să se ocupe exclusiv de lu-crările de birou. Această sarcină îl a-caparează într'atît încît nu mai poate îndeplini și alte atribuții ale sale.

Sunt defecțiuni deosebite și în ac-țiunea de evidență și control. Din acea-șă pricină, multe inițiative luate rîmîn pe drum neîndeplinite.

Pe de altă parte s'au strecurat gre-șeli în tabelele de colecții, care au produs nenumărate în rîndurile țărănilor muncitori.

Membrii Comitetului Provizoriu au dua-

ganele de resort pentru a se lua măs-uri împotriva acestui funcționar cu rănavuri vechi.

Cea mai importantă sar-cină strînsul recoltei

În incinta Comitetului Provizoriu se afla așezată o colecție de imagini din viața unui Soviet sătesc din URSS.

Una din lozinci glăsuște: „Cea mai importantă sarcină este îndrumarea, stimularea și dezvoltarea muncilor agri-cole”.

Și Comitetul Provizoriu al comunei Crâmpoia își cunoaște bine această sar-cină. Pentru ducerea la bun sfîrșit a muncilor agricole, membrii Comitetului Provizoriu și-au repartizat din timp sar-cinile în cadrul actualii campanii. A-cesta explică de ce ei se află în mod permanent pe teren, pe ogorele cu grâu necesecat încă, în mijlocul țără-nilor muncitori, ducînd muncă de lămu-rire în vederea reușitei campaniei. Pre-sedintele Comitetului Provizoriu a pre-lucrat la timp cu întreaga obște a com-unei, cu fiecare om înaltînt pe drum, pe ogor, instrucțiunile privitoare la pre-darea cotelor de cereale. Acesta a a-rătat că Partidul și Guvernul, în grija lor față de țărani muncitori, săraci și mijlocași, au așezat în anul acesta co-tele după rașamentul pămîntului și după puterea gospodăriei fiecăruia. Le-a-vorbut deosebit de datoria patrio-tică de a da grâu pentru hrana mun-ci-torilor din fabrici și a țărănilor mun-ci-ciori din județele cu producție mai mică. Și Crâmpoienii au înțeles acest lucru.

Dacă numai atât este vorba, eu dau dublu

Într'o zi, țăraniul sărac Alexandru Baicu cu un hecter și jumătate — și după aceea mulți ca el — a venit la Comitetul Provizoriu și a spus:

«Tovarăși, am primit procesul ver-bal de precare a cotel. Văd că am de dat tare puțin. Sunt foarte mulumiți. Dacă numai atât este vorba, eu dau dublu».

Deosebit, prin muncă de lămurire, Comitetul Provizoriu a reușit să an-treneze 400 țărani muncitori în scopul de a se grăbi lucrările de seceris de teren. Duce într'un ritm viu, ele au fost terminate cu 12 zile mai devreme.

Prezent-nețietă a membrilor Co-mitetului Provizoriu pe teren, a avut a efect o deslăsurare bună a lucrărilor de seceris. Deosebit, în urma îndem-nurilor primite, țărani muncitori care-terminaseră de arat ogorele lor, au a-jutat și celor care rămăseseră în urmă.

Membrii Comitetului Provizoriu au dua-

La fabrica „Independența” Sibiu

Muncitorii din secția forje s'au angajat să termine planul de producție pe anul 1949

(Urmare din pagina 1-a)

să dea un nou avînt întrecerilor so-cialiste, astfel ca nici o grupă să nu rămîna în afara întrecerilor. Ei s'au mai angajat să îndeplinească planul de producție pe luna August pînă în seara zilei de 23 August, adică cu 9 zile înainte de termen.

Pînă la 23 August va fi terminat la Turnu Seve-rin primul atelier flo-tant al S.R.T.

TURNU-SEVERIN. — Pentru a în-tîmplina cu cât mai multe realizări ziua de 23 August, muncitorii din port își întesțeau în cadrul întrecer-ilor socialiste eforturile lor. Ei și-au luat angajamentul să îmbu-nățească simțirile condițiunile în care se fac reparațiile la vase, șle-puri, etc.

În acest scop muncitorii din echi-pa tov. Petcu Dumitru au început la 1 Iulie a c. lucrării pentru trans-formarea bacului No. 1 într'un a-telier flotant. Acest atelier construit și amenajat după modelul atelier-ilor flotante sovietice, are drept scop executarea cât mai urgentă și cu cheltuieli cât mai reduse a repara-țiilor necesare șlepurilor, tancurilor și remorcherelor S.R.T. El va fi alcătuit dintr'un atelier de fierărie, unul de tîmplărie și unul mecanic înzestrat cu un strung electric au-tomat, un strung cu transmisie pre-cum și cu alte numeroase mașini și scule aduse în cea mai mare par-te din Uniunea Sovietică.

Deasupra atelierului flotant va fi instalat un granle (macara) de 1500 kgr. care va ridica piesele de pe vase pentru a le introduce în atelier. Pentru a se da muncitorii-ilor cele mai prielnice mijloace de muncă, atelierul va fi înzestrat cu o caldarîmă pentru încălzire în timpul iernii, va fi luminat electric și va dispune de vitralii speciale pentru aerisire.

Muncitorii echipei tov. Petcu Du-mitru și-au luat angajamente concrete. Astfel, muncitorii dela filatură și-au propus să dea 9.000 kg. fire în loc de 7.000.

N. MILIVOI
corresp. voluntar

Muncitorii atelierelor C.F.R.-Arad au chemat la întrecere pe tovarășii lor dela C.F.R.-Cluj

ARAD (prin telefon). — Întrușiți în adunare ge-erală în ziua de 27 Iu-lie, pentru îndeplinirea zilei de 23

August cu cât mai multe succese în muncă și pentru împlinirea Planului de Stat pe trimestrul III, muncitorii dela atelierele principale CFR Arad au chemat la întrecere socialistă pe tovarășii lor dela atelierele CFR Cluj, pentru realizarea următoarelor obiective:

Realizarea integrală a planului de producție; obținerea unei creșteri a productivității muncii de 1,15 la sută; îmbunătățirea calității muncii prin reducerea dereșeurilor cu 10 la sută și a rebuturilor cu 10 la sută; economii de trei milioane la materiale; recu-perarea materialelor vechi în valoare de 500 mii lei; resnețirea diagra-meii tehnologice, red cînd la o pro-cent de neregularitate; întărirea disciplinei în muncă prin reducerea lipsurilor cu 5 la sută și reducerea înnoierii orela servor cu 10 la sută; introducerea unor noi metode de muncă, inovații și raționalizări: im-bunătățirea întrecerilor mașinilor u-nelte și a instalațiilor prin respecta-rea întocmai a programului de re-parații periodice.

TH. RUJA
correspondent

Filatorii „Textila”-Buhusi vor da 9000 kgr. fire în loc de 7000 kgr.

BUHUSI. (Prin telefon). — În ca-drul unei mari adunări ce a avut loc la fabrica de postav Textila Buhusi, muncitorii, tehnicienii și funcționarii și-au luat noi angaja-mente în cinstea zilei de 23 August.

După ce adunarea a fost deschi-să de președintele sindicatului text-il, Covaci Ioan, muncitorii și teh-nicienii și-au luat angajamentul să muncască cu răvnă pentru a rea-liza planul de producție pe luna August în numai 23 zile, adică cu 8 zile înainte de termen.

50 muncitori au luat cuvîntul în numele secțiilor din care fac parte, luîndu-și angajamente concrete. Astfel, muncitorii dela filatură și-au propus să dea 9.000 kg. fire în loc de 7.000.

În cadrul acestei adunări s'a dat cître răspunsul la apelul lansat de către muncitorii uzinelor meta-lurgice „Vulcan” București, „Parl-zanul Roșu” Brașov și al Petrolife-rei Munteni.

I. TEICH
correspondent

În cadrul acestei adunări s'a dat cître răspunsul la apelul lansat de către muncitorii uzinelor meta-lurgice „Vulcan” București, „Parl-zanul Roșu” Brașov și al Petrolife-rei Munteni.

În cadrul acestei adunări s'a dat cître răspunsul la apelul lansat de către muncitorii uzinelor meta-lurgice „Vulcan” București, „Parl-zanul Roșu” Brașov și al Petrolife-rei Munteni.

În cadrul acestei adunări s'a dat cître răspunsul la apelul lansat de către muncitorii uzinelor meta-lurgice „Vulcan” București, „Parl-zanul Roșu” Brașov și al Petrolife-rei Munteni.

În cadrul acestei adunări s'a dat cître răspunsul la apelul lansat de către muncitorii uzinelor meta-lurgice „Vulcan” București, „Parl-zanul Roșu” Brașov și al Petrolife-rei Munteni.

În cadrul acestei adunări s'a dat cître răspunsul la apelul lansat de către muncitorii uzinelor meta-lurgice „Vulcan” București, „Parl-zanul Roșu” Brașov și al Petrolife-rei Munteni.

În cadrul acestei adunări s'a dat cître răspunsul la apelul lansat de către muncitorii uzinelor meta-lurgice „Vulcan” București, „Parl-zanul Roșu” Brașov și al Petrolife-rei Munteni.

În cadrul acestei adunări s'a dat cître răspunsul la apelul lansat de către muncitorii uzinelor meta-lurgice „Vulcan” București, „Parl-zanul Roșu” Brașov și al Petrolife-rei Munteni.

În cadrul acestei adunări s'a dat cître răspunsul la apelul lansat de către muncitorii uzinelor meta-lurgice „Vulcan” București, „Parl-zanul Roșu” Brașov și al Petrolife-rei Munteni.

În cadrul acestei adunări s'a dat cître răspunsul la apelul lansat de către muncitorii uzinelor meta-lurgice „Vulcan” București, „Parl-zanul Roșu” Brașov și al Petrolife-rei Munteni.

În cadrul acestei adunări s'a dat cître răspunsul la apelul lansat de către muncitorii uzinelor meta-lurgice „Vulcan” București, „Parl-zanul Roșu” Brașov și al Petrolife-rei Munteni.

În cadrul acestei adunări s'a dat cître răspunsul la apelul lansat de către muncitorii uzinelor meta-lurgice „Vulcan” București, „Parl-zanul Roșu” Brașov și al Petrolife-rei Munteni.

În cadrul acestei adunări s'a dat cître răspunsul la apelul lansat de către muncitorii uzinelor meta-lurgice „Vulcan” București, „Parl-zanul Roșu” Brașov și al Petrolife-rei Munteni.

În cadrul acestei adunări s'a dat cître răspunsul la apelul lansat de către muncitorii uzinelor meta-lurgice „Vulcan” București, „Parl-zanul Roșu” Brașov și al Petrolife-rei Munteni.

În cadrul acestei adunări s'a dat cître răspunsul la apelul lansat de către muncitorii uzinelor meta-lurgice „Vulcan” București, „Parl-zanul Roșu” Brașov și al Petrolife-rei Munteni.

În cadrul acestei adunări s'a dat cître răspunsul la apelul lansat de către muncitorii uzinelor meta-lurgice „Vulcan” București, „Parl-zanul Roșu” Brașov și al Petrolife-rei Munteni.

În cadrul acestei adunări s'a dat cître răspunsul la apelul lansat de către muncitorii uzinelor meta-lurgice „Vulcan” București, „Parl-zanul Roșu” Brașov și al Petrolife-rei Munteni.

În cadrul acestei adunări s'a dat cître răspunsul la apelul lansat de către muncitorii uzinelor meta-lurgice „Vulcan” București, „Parl-zanul Roșu” Brașov și al Petrolife-rei Munteni.

În cadrul acestei adunări s'a dat cître răspunsul la apelul lansat de către muncitorii uzinelor meta-lurgice „Vulcan” București, „Parl-zanul Roșu” Brașov și al Petrolife-rei Munteni.

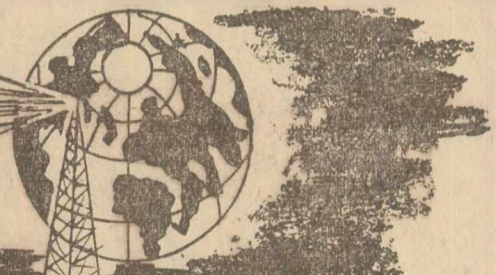
În cadrul acestei adunări s'a dat cître răspunsul la apelul lansat de către muncitorii uzinelor meta-lurgice „Vulcan” București, „Parl-zanul Roșu” Brașov și al Petrolife-rei Munteni.

În cadrul acestei adunări s'a dat cître răspunsul la apelul lansat de către muncitorii uzinelor meta-lurgice „Vulcan” București, „Parl-zanul Roșu” Brașov și al Petrolife-rei Munteni.

În cadrul acestei adunări s'a dat cître răspunsul la apelul lansat de către muncitorii uzinelor meta-lurgice „Vulcan” București, „Parl-zanul Roșu” Brașov și al Petrolife-rei Munteni.

În cadrul acestei adunări s'a dat cître răspunsul la apelul lansat de către muncitorii uzinelor meta-lurgice „Vulcan” București, „Parl-zanul Roșu” Brașov și al Petrolife-rei Munteni

ULTIMELE STIRI

RAPORTUL O. N. U. ASUPRA SITUAȚIEI ECONOMICE MONDIALE OGLINDEȘTE ASCUȚIREA CRIZEI SISTEMULUI CAPITALIST ȘI ÎNTĂRIREA ECONOMIEI SOCIALISTE

NEW YORK, 29 (Agerpres). — TASS transmite:

Secretariatul Organizației Națiunilor Unite a publicat a doua, a treia și a patra parte a raportului asupra situației economice mondiale. În ciuda numeroaselor lipsuri și omisiuni principale, acest raport oglindește limpede ascuțirea crizei sistemului capitalist.

Raportul subliniază că 1948 a fost anul declinului producției industriale și agricole de după război, în toate țările lumii, cu excepția Uniunii Sovietice, iar începutul anului 1949 a fost caracterizat printr-o gravă scădere a producției industriale și agricole în toate țările capitalistice. Pe de altă parte, statisticele publicate în acest raport arată că în Uniunea Sovietică și țările din răsăritul Europei industria și agricultura progresașă neîntrerupt.

Deasemenea raportul subliniază că sfârșitul anului 1948 și în special începutul anului 1949 au fost caracterizate în Statele Unite printr-o scădere a producției și a exporturilor și printr-o creștere

a șomajului nu numai în industrie, ci și în agricultură, unde în 1948 numărul muncitorilor a scăzut cu 1.800.000 în comparație cu 1947. Trebuie subliniat că potrivit ultimelor date oficiale, declinul producției industriale a continuat să se accentueze în al doilea trimestru al anului 1949. Chiar potrivit datelor oficiale, nivelul producției industriale pe perioada Martie-Iunie a scăzut în Statele Unite cu 10 la sută, în comparație cu nivelul cel mai ridicat de după război, în timp ce producția de oțel a scăzut până la mijlocul lunii Iulie cu 24,2 la sută față de cel mai ridicat nivel de după război.

În ciuda a două împrumuturi acordate altor țări din cadrul „planului Marshall”, exporturile americane au scăzut în 1948 cu 18 la sută în valoare și cu 23 la sută în volum, în comparație cu 1947.

Faptele și cifrele prezentate în raportul asupra situației economice a țării din America Latină, constituie o dovadă eloquentă că activitatea monopolurilor americane, care s-a intensificat după război, a provocat în aceste țări o situație critică. Declinul producției industriale din țările Americii Latine a fost însoțit de o scădere bruscă a producției agricole. În Argentina, produc-

ția de cereale a scăzut în 1948 cu 27 la sută, iar producția de lănușă cu 38 la sută față de anul precedent. Producția de cafea din Brazilia a scăzut în 1948 cu 40 la sută față de nivelul dinaintea de război. În Mexic, Chili, Columbia și alte țări din America Latină s-a înregistrat o scădere considerabilă a producției agricole și a exporturilor de mărfuri și de produse agricole, care au fost puternic concutate pe piețele mondiale de mărfuri americane.

Astfel, în 1948 și la începutul anului 1949, Argentina a fost nevoită să-și reducă la jumătate exporturile de cereale, și în special de grâu.

În raport se declară că în America Latină s-au manifestat tendințe deflaționiste în perioada de după război, ducând la „mărirea profiturilor patrilor”.

Statisticele conținute în raportul asupra situației economice din țările Orientului Apropiat și Africa, confirmă încă odată că monopolizii străini sunt interesați în exploatarea în mod abuziv a forțelor naturale din aceste țări și în obținerea de profituri enorme de pe urma exploatarea nemiloasă a populației indigene. Cu toate că țările din Orientul Apropiat nu au fost lovite direct

de cel de-al doilea război mondial, nivelul producției agricole în 1948 nu a putut atinge nivelul dinaintea de război, mai cu seamă în Iran și Irak. Raportul subvaluează tendințele deflaționiste din țările Orientului Apropiat și Africa care au îndrăgăsit situația populației bătășine din aceste țări și așa destul de grea. În 1948 prețurile au fost de 2,8 ori mai mari în Egipt, de 6,6 ori în Iran, de 6 ori în Irak, 4,8 ori în Liban și Siria și 3,5 ori în Turcia, în comparație cu 1939.

Populația din Africa îndură lipsuri foarte mari. Cu toate că în anul de după război recoltele au fost satisfăcătoare, consumul de produse agricole pe cap de locuitor a scăzut, iar în prezent „este cel mai scăzut din lume”. Aceasta se poate explica prin faptul că puterile coloniale — Marea Britanie, Franța și Belgia — au mărit exporturile din coloniile africane și din teritoriile sub tutela.

Referindu-se la situația economică din țările europene, raportul subliniază că primele trei luni ale anului 1949 arată un declin al producției industriale și agricole din toate țările europene, cu excepția Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară. În primul trimestru al anului 1949, producția industrială a scăzut în toate țările Europei occidentale în comparație cu perioada corespunzătoare a anului trecut. Primele trei luni ale anului 1949 arată deasemenea o creștere a șomajului în toate țările Europei occidentale, numărul șomerilor dublându-se în această perioadă, iar în unele țări înregistrându-se o creștere încă și mai mare. Astfel în primul trimestru al anului 1949, numărul șomerilor a crescut în comparație cu 1948: în Austria de la 546.000 la 1.387.000, în Belgia de la 82.000 la 175.200, în Danemarca de la 27.600 la 48.400, iar în Finlanda de 5,5 ori. În Franța numărul șomerilor înregistrați a crescut în această perioadă odată și jumătate în timp ce zonele de ocupație americană și britanică din Germania și a dublat, totalizând 1.019.000 șomeri; în Italia numărul șomerilor a ajuns la 2.182.100, în Olanda s-a dublat, în Norvegia a ajuns aproape la dublu, în Elveția s-a triplat, etc.

În 1949 producția agricolă, care în majoritatea țărilor nu atinsese încă nivelul dinaintea de război a început să scadă în țările Europei occidentale, deși populația acestor țări continuă să ducă lipsă de pâine, unt, grăsimi și alte produse agricole.

Raportul arată că spre deosebire de țările Europei occidentale precum și din celelalte continente, producția industrială și agricolă din Uniunea Sovietică și din țările de democrație populară a continuat să crească în primul trimestru al anului curent. Producția brută a Uniunii Sovietice pe primul trimestru al acestui an, a depășit norma fixată în cadrul planului cincinal. ÎN RAPORT SE DECLARĂ CĂ JUDECÂND DUPĂ CREȘTEREA PRODUCȚIEI INDUSTRIALE ȘI AGRICOLE DIN UNIUNEA SOVIETICĂ, PLANUL CINCINAL VA FI ÎNDEPLINIT ÎN PATRU ANI. ÎN ACELAȘI TIMP, DUPĂ RĂZBOI, PREȚURILE PENTRU ALIMENTE ȘI ALTE MĂRFURI AU CONTINUAT SĂ SCADĂ ÎN UNIUNEA SOVIETICĂ. CEEA CE A DUS LA CREȘTEREA SALĂRIILOR REALE ALE OAMENILOR MUNCII.

Apoi raportul subliniază că în ce privește comerțul exterior, țările Europei occidentale sunt cu totul dependente de țările de peste ocean, în special de Statele Unite. Deficitul comerțului exterior al țărilor Europei occidentale cu Statele Unite a atins în 1948 cifra de 3.247.000.000 dolari. Pentru a acoperi acest deficit, majoritatea țărilor Europei occidentale recurg la împrumuturi tot din Statele Unite și își epuizează rezervele de aur.

În 1948 au început să se manifeste tendințe de extindere a legăturilor comerciale dintre țările Europei occidentale pe de o parte și Uniunea Sovietică și țăările din Răsăritul Europei pe de altă. Această extindere a legăturilor comerciale dintre țările din apusul și răsăritul Europei a fost provocată de faptul că prețurile pentru cărbuni, cereale și alte mărfuri și produse din Uniunea Sovietică și țările din răsăritul Europei sunt mult mai avantajoase decât prețurile americane.

Raportul prezintă fapte și cifre foarte interesante care ilustrează ascuțirea contradicțiilor anglo-americane în perioada de după război. După terminarea celui de-al doilea război mondial, Statele Unite au invadat într-un aflix de capital țările din America Latină, Asia, Orientul Apropiat și îndepărtat și Africa, isgonind de peste tot capitalul britanic. În 1948 împrumuturile și subvențiile acordate de către Statele Unite altor state, precum și investițiile directe făcute de monopolurile americane în țările străine au totalizat 6.693.000.000 dolari.

În același timp, monopolurile britanice, spre deosebire de cele americane, nu au putut investi în decurs de doi ani (1947-1948) decât 200.000.000 dolari în industriile petrolifere din țările coloniale, semi-coloniale și alte țări. În perioada de după război monopolurile britanice sunt obligate să facă investiții în colaborare cu alte țări, în special cu Olanda și Belgia.

REZULTATELE ÎNDEPLINIRII PLANULUI DE STAT AL R.S.F.S.R. PE CEL DE-AL DOILEA TRIMESTRU AL ANULUI 1949

MOSCOVA, 29 (Agerpres). — TASS transmite:

Administrația statistică a RSFSR a publicat următorul comunicat asupra rezultatelor îndeplinirii planului de stat pentru refacerea și dezvoltarea economiei naționale a RSFSR pe cel de-al doilea trimestru al anului 1949: Dezvoltarea industriei locale și pe întreaga Republică, a agriculturii, a mașinilor de transport, a serviciilor de utilitate publică, a volumului total al marilor lucrări de construcție și volumul comerțului cu amănuntul în timpul celui de al doilea trimestru al anului 1949, sunt caracterizate prin următoarele date: planul de producție pe cel de al doilea trimestru al anului 1949, pentru producția brută a industriei a fost îndeplinit de mînister după cum urmează (în procente):

Ministerul industriei ușoare 115%
Ministerul industriei materialelor de construcție 108%
Ministerul industriei peștelui 108%
Ministerul industriei locale 106%
Ministerul industriei alimentare 104%
Ministerul industriei locale de combustibil 102%
Ministerul industriei de mașini de transport 95%
Ministerul industriei forestiere și a hârtiei 94%
Ministerul industriei cărții și lăptelui 91%.

În legătură cu măsurile luate de guvern în vederea îmbunătățirii folosirii capacității de producție și a mobilizării resurselor interne ale întreprinderilor, planul fixat inițial de către guvern pentru industrie în cel de al doilea trimestru, a fost mărit. Planul mărit pentru producția brută a industriei lo-

cale și pe întreaga Republică a fost îndeplinit cu 106%. Producția cooperativelor industriale și ale invazilor a fost îndeplinită cu 107%.

Planul pe prima jumătate a anului 1949 pentru producția brută a întregii industrii locale și pe întreaga Republică a fost îndeplinit cu 104% și a cooperativelor industriale cu 107%.

În cel de al doilea trimestru al anului 1949, industria locală și pe întreaga Republică a produs pe plan o cantitate considerabilă de produse industriale: cărămizi, alabastru, vase de metal, coase, tricotate pentru lingerie, țesături de lână și în, mașini de scris, creioane, mezeluri și produse de patiserie și alte articole industriale.

Ministerul Industriei locale al RSFSR, ministerul industriei locale de combustibil al RSFSR, administrația cooperativelor industriale de pe lângă Consiliul de Miniștri al RSFSR și administrația cooperativelor industriale forestiere de pe lângă Consiliul de Miniștri al RSFSR au toate că au îndeplinit planul pentru producția brută a întregii industrii, nu au îndeplinit totuși planul pentru un număr de articole importante.

Producția brută a industriei locale și pe întreaga Republică a crescut cu 1 la sută în cel de al doilea trimestru al anului 1949, în comparație cu cel de al doilea trimestru al anului 1948.

În agricultură, semănăturile de primăvară au fost efectuate cu succes. Colhozurile, stațiile de mașini și tractoare și sovhozurile au terminat însemnătorile într-o scurtă perioadă de timp și au asigurat o calitate superioară a muncii agricole. După datele preliminare, creșterea suprafețelor însemnate pentru recolta din 1949 în colhozuri și sovhozuri au atins 4,8 milioane ha, în comparație cu 1948.

În 1949, colhozurile, sovhozurile și lozhovurile din regiunile de stepă și stepă uscată împădurită din partea europeană a RSFSR au depășit considerabil programul plantării de primăvară a perdelelor de păduri protectoare.

Anul acesta colhozurile, stațiile de mașini și tractoare și sovhozurile s-au

pregătit pentru strângerea recoltei mai bine decât în 1948. Au fost reparate un număr cu mult mai mare decât în 1948 de combine, secerătoare, treierătoare și alte mașini pentru strângerea de recolte. Tărâmbirea colhoznică și muncitorii din sovhozuri au trecut la realizarea planului trienal pentru dezvoltarea sepietului colhozurilor și sovhozurilor. În perioada 1 Iulie 1948 — 1 Iulie 1949 numărul capetelor de vite productive din colhozuri și sovhozuri a crescut considerabil pentru toate speciile de vite.

Volumul total al marilor lucrări de construcție în industria locală și pe întreaga Republică a reprezentat pe primul semestru al anului 1949 106 la sută față de primul semestru al anului 1948.

În primul semestru al anului 1949 s-au construit cu 43 la sută mai multe case decât în primul semestru al anului 1948.

Noua reducere de la 1 Martie 1949 a prețurilor cu amănuntul pentru bunurile de consum a avut ca rezultat o și mai mare dezvoltare a comerțului sovietic în timpul celui de al doilea trimestru al anului 1949. Vânzarea produselor alimentare și a altor articole a crescut, în special în ce privește carnea, zahărul, articolele de patiserie, țesăturile de lână și mătase, confecțiunile, încălțămintea de piele, aparatele de radio, bicicletele, motocicletele, cașornicele și alte articole de consum.

În cel de al doilea trimestru al anului 1949, prețurile de pe piața colhoznică și cooperatistă au scăzut considerabil în comparație cu cel de al doilea trimestru al anului 1948, iar cantitatea produselor agricole vândute s-a mărit.

Numărul total al muncitorilor și funcționarilor de birou folosiți în economia locală și pe întreaga Republică a sporit în cel de al doilea trimestru al anului 1949 cu peste 4 la sută față de al doilea trimestru al anului 1948.

Planul de stat pe cel de al doilea trimestru al anului 1949 în ce privește productivitatea muncii a fost depășit.

Autoritățile britanice nu respectă acordul asupra ridicării restricțiilor dela Berlin

Scrisoarea comandantului suprem adjunct al administrației militare sovietice din Germania adresată guvernatorului militar adjunct al zonei britanice

BERLIN, 29 (Agerpres). — TASS transmite că, la 23 Iulie, comandantul suprem adjunct al administrației militare sovietice din Germania, generalul-locotenent Dratvin a trimis o scrisoare guvernatorului militar adjunct al administrației militare britanice din Germania, generalul-major Maclean, ca răspuns la scrisoarea acestuia privitoare la traficul de mărfuri dintre zonele occidentale ale Germaniei și Berlin.

Scrisoarea administrației militare sovietice subliniază că traficul de mărfuri spre Berlin, efectuat prin toate mijloacele de transport și în toate direcțiile, a crescut considerabil în comparație cu traficul de mărfuri dinaintea de 1 Martie 1948. Ocupându-se de transporturile comerciale germane dintre zonele occidentale ale Germaniei și Berlin, în afară de cel de pe autostrada Helmsdorf-Berlin, chestiune ridicată în scrisoarea lui Maclean, scrisoarea administrației militare sovietice din Germania declară că independent de faptul că un astfel de trafic nu este prevăzut în niciunul

din acordurile existente, autoritățile militare sovietice din zona de deservita colaborarea economică dintre zone sunt gata să autorizeze traficul camionelor încărcate cu mărfuri pentru Berlin și pentru alte regiuni, în conformitate cu procedura care a fost înaintea în vigoare.

Acționând astfel, spune în continuare scrisoarea, autoritățile militare sovietice așteaptă ca comandamentul zonelor occidentale de ocupație din Germania să ia măsurile necesare pentru a împiedica abuzurile săvârșite de personalul german ce însoțește camionetele și în special să dea instrucțiuni ca aceste vehicule să meargă numai pe drumurile care le-au fost indicate.

Scrisoarea administrației militare sovietice din Germania atrage atenția autorităților militare britanice asupra următoarei situații anormale în ce privește comerțul dintre zonele occidentale și zona răsăriteană: în timp ce autoritățile militare sovietice și-au îndeplinit toate obligațiile ce decurg din acordul dela New York, autoritățile militare britanice continuă să pună piedici

în calea reluirii comerțului interzonal normal. Mai mult decât atât, în ciuda acordurilor la care s-a ajuns, bunuri aparținând zonei răsăritene sau Uniunii Sovietice, ca de exemplu 30.000 tone de minereu de mangan, divers echipament etc., deținute de autoritățile militare britanice după 1 Martie 1948, se află încă în mod ilegal în zona britanică.

O astfel de situație anormală, declară scrisoarea, nu corespunde cu termenii acordului dela New York asupra ridicării restricțiilor comerciale dintre zone impuse de autoritățile occidentale și ocupație după 1 Martie 1948 și dovedește că autoritățile occidentale de ocupație nu au îndeplinit până acum obligațiile acordului dela New York asupra ridicării restricțiilor pe care le-au introdus. Scrisoarea administrației sovietice din Germania își exprimă speranța că autoritățile britanice vor da toate instrucțiunile necesare pentru înlăturarea acestei anomalii și în special pentru imediată retrocedare către zona răsăriteană a tuturor bunurilor reținute pe teritoriul zonei britanice de ocupație din Germania.

Cronica externă

POPOARELE RESPING PROVOCĂRILE VATICANULUI

Recenta hotărâre a Papei de a amenința cu excomunicare pe toți credincioșii catolici care fac parte din partidele comuniste sau muncitorești sau care simpatizează cu acestea, a stârnit un val de indignare în întreaga lume democratică.

Hotărârea Vaticanului nu are nimic comun cu grija pentru credință și libertatea practică religioasă, care sunt respectate și asigurate pe deplin, ci dimpotrivă, ea constituie un abuz al autorității bisericești pentru scopuri care nu au nimic comun cu religia — subliniază declarația guvernului Republicii Polono.

Acțiunea mârșavă a Papei arată odată mai mult că Vaticanul apără interesele unei infime minorități de potenți, că el nu se simținește căsuși de puțin de bună stăruie marilor mase, cărora le rezervă doar „cheile împărăției cerurilor”.

Hotărârea Vaticanului — continuă declarația poloneză — este îndreptată împotriva acelor care au umerii cărora a apăsător greul principal al luptei în contra fetei fasciste, lupte duse în numele libertății și independenței popoarelor. Derizoriu că Vaticanul are tot interesul să lovească în dușmanii neîmpăcați ai fascismului. Papa a făcut din todeauna casă bună cu fasciști. Pius XI a fost acela care l-a numit pe Mussolini „omul trimis de providență”. În numele Papei se declara cardinalul Bertram al Berlinului „sincer dispus să colaboreze cu noul guvern hitlerist”. În 1938 călăul Franco a primit o felicitare semnată de 900 de prelați catolici din diferite țări, în fruntea cărora figura actualul Papă Pius al XII-lea.

Vaticanul a colaborat cu guvernul trădător dela Vichy și cu mișcarea reacționară rexistă din Belgia. Reprezentanții de frunte ai clerului catolic au ajuns ei înșiși naziști notorii, cum a fost de pildă arhiepiscopul Tisso, fostul quisling al Slovaciei.

Lăgărele de exterminare ale naziștilor gemeni de credincioși catolici, dar Papa nu a luat niciodată atitudine împotriva lui Hitler. El se arată însă astăzi foarte „grăjului” de soarta maselor „de credincioși catolici care în dorința de a-și face un viitor mai bun, se alătură cu încredere partidelor muncitorești din lumea întreagă.

Proletariatul catolic este astăzi conștient alături de ceilalți muncitori, că din „binecuvântarea” Papei el nu va putea să dea pâine copiilor săi și că trebuie să lupte pentru promovarea drepturilor clasei muncitoare. Milioane de muncitori agricoli din Italia, exploatați fără milă de moșieri, știu foarte bine că nu Papa, care este el însuși un mare posesor de terenuri, le va da pământ și că doar prin luptă vor putea să izbutească să smulgă un număr de avantajii în urma recenței greve. Minerii din Franța au avut ocazia să se convingă că Papa nu a clințit nici măcar un deget pentru a condamna pe poliștii lui Moch, când aceștia au intrat cu tancurile în rândurile greviștilor și ale familiilor lor înfomătate.

Der Papa nu se mulțumește numai să rămână pasiv la suferințele maselor muncitoare. El intervine direct și făcându-l de imperiaștii în sfârșirea d'esperată a acestora de a frâna avântul mișcării muncitorești, de a opri în loc progresul și evoluția lumii.

Vaticanul întreprinde o vastă rețea de spionaj și pune la cale sabotajii în țările de democrație populară. Căzui răminalei Mindszenty a arătat clar ce preocupări „de natură divină” au acești reprezentanți ai lui „Dumnezeu pe pământ”. Sfântul Seam este strâns legat de puterea „sântă” a dolarului. Vaticanul are capitaluri investite în cel mai mare grup de trusturi americane Morgan, controlează banca Franco-americăna din Paris, e stăpânul băncii „Instituto Centrale di Credito de Roma” și a altor bănci din Italia. Moșile lui se întind în această țară pe 250.000 ha. pământ.

El însuși o agențură a imperialismului, Vaticanul ia măsuri conforme intereselor stăpânilor din Wall-Street.

De aceea hotărârea Vaticanului a fost recunoscută de către majoritatea covârșitoare a credincioșilor și de întreaga opinie publică conștientă din Europa ca un atentat la libertatea conștiinței și ca o încercare de a reînoi tradițiile întinate medievale de luptă ale papalității.

Uneltirea Papei se lovește însă de hotărârea neclintită a popoarelor de a lupta împotriva tuturor acelor care vor să-și împingă lumea în negura trecutului.

„Nu încapă nicio îndoială, conchide declarația poloneză că majoritatea covârșitoare a populației nu va răbda uclățiile care încearcă să exploateze sentimentele religioase ale oamenilor credincioși, pentru scopurile politice ale imperialiștilor și ale atâtaților la război”.

D. Frimu

DEMOCRAȚIA ȘI LIBERTATEA VOR FI SALVATE ÎN ITALIA PRIN LUPTA OAMENILOR MUNCII

Raportul secretarului general adjunct al Partidului Comunist Italian,

Pietro Secchia, prezentat la plenara C. C. al Partidului

ROMA, 29 (Agerpres). — TASS transmite:

Ziarul UNITA anunță că secretarul general adjunct al Partidului Comunist Italian, Pietro Secchia, a comunicat în cadrul raportului pe care l-a prezentat la plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Italian un număr de date referitoare la amploarea activității Partidului Comunist Italian și la creșterea influenței sale în Italia în cursul ultimului an.

Anul care a trecut, a spus Secchia, a însemnat pentru organizațiile noastre de partid, un an de muncă activă, un an de mari lupte duse de oamenii muncii din Italia, de clasa muncitoare. În frunte cu avangarda sa, Partidul Comunist

Ziua atentatului împotriva lui Palmiro Togliatti, ziua de 14 Iulie 1948, a constituit semnalul ofensivei porții de regimul clerical și de forțele reacționare care au încercat să spargă unitatea clasei muncitoare, să producă sciziuni în rândurile sindicatelor, să izoleze Partidul Comunist Italian de masele de oameni ai muncii și de întregul popor italian.

Dușmanii noștri nu au reușit să-și aducă la îndeplinire aceste scopuri, deoarece ofensiva lor a fost respinsă. În mod hotărât de oamenii muncii. Toate luptele duse de oamenii muncii din Italia începând din 14 Iulie 1948 și până astăzi, luptele duse de muncitorii metalurgiști, de funcționarii de stat, de muncitorii din industria chimică, de muncitorii feroviari, de muncitorii din industria de construcții, precum și recenta luptă de mare amploare a muncitorilor agricoli din întreaga Italie, — au dovedit capacitatea de luptă, entuziasmul și solidaritatea proletariatului italian, au dovedit forța, influența și capacitățile organizatorice ale Partidului Comunist Italian.

Rezultatele acestor lupte, rezultatele alegerilor regionale din Sardinia și Valea Aosta, rezultatele alegerilor municipale în numeroase comune importante, precum și rezultatele alegerilor sindicale din industria chimică, în rândurile muncitorilor feroviari, în industria alimentară, precum și rezultatele alegerilor pentru comitetele sindicale în întreprinderi constituie o dovadă vie a creșterii necontenite a influenței Partidului Comunist.

Aceasta nu înseamnă însă că persecuțiile, actele de represiune politică, arestările, crimele săvârșite împotriva oamenilor muncii, cât și concedierile nu au avut niciun influență asupra situației. Dacă este adevărat că clasa muncitoare și toți oamenii muncii, precum și organizațiile lor au dat dovadă de o forță remarcabilă de împotrivire și de

capacitate de a trece la contraofensivă, dacă este adevărat că Partidul Comunist a îndeplinit cu cinste rolul său de avangardă, este deosebit de adevărat că situația creată în urma ofensivei patronilor și a forțelor clericalo-politice a complicat lupta și munca partidului.

În legătură cu aceasta, Secchia a citat zec de nume de oameni ai muncii uchi în cursul acestui an care au încercat să spargă unitatea clasei muncitoare, să producă sciziuni în rândurile sindicatelor, să izoleze Partidul Comunist Italian de masele de oameni ai muncii și de întregul popor italian.

Din 14 Iulie 1948 și până la 3 Iulie 1949, au fost aruncate în închisori 14.573 de oameni ai muncii. În afară de aceasta, 13.794 oameni ai muncii au fost dați în judecată. Printre cei arestați se află 17 primari, 77 de secretari ai Camerelor de muncă, 375 de fruntași sindicali și 515 foști partizani.

Au fost luate măsuri de represiune deosebite de crunte împotriva organizațiilor Partidului Comunist din regiunile Emilia, Toscana, Apulia, Calabria (provinciile Modena, Bologna, Cremona, Reggio, Viterbo, Siena, Foggia, Cosenza, Catanzaro).

În ciuda acestei atmosfere de persecuții și violență, reînscăierii și recutarea de noi membri a dat rezultate bune.

La 31 Decembrie 1948, numărul membrilor Partidului Comunist italian se ridica la 2.115.230. La 30 Iunie 1949, numărul membrilor Partidului Comunist italian se ridica la 2.242.719. Dintre aceștia, 214.677 sunt membri ai Federației tineretului comunist. În 1944, a spus Secchia, existau secțiuni și celele ale partidului comunist în mai puțin de jumătate din numărul comunelor din Italia, iar astăzi aproape că nu există comune fără o organizație a Partidului Comunist.

Aceste organizații sunt deosebit de puternice în principatele centre industriale și agricole din Italia. Cei 440.000 de membri ai Partidului Comunist din Emilia, constituie 19 la sută din populația acestei regiuni. În Toscana cei 300.000 de membri ai partidului comunist constituie 14 la sută din populația acestei

regiuni, iar în Lombardia cei 350.000 de membri ai Partidului Comunist constituie 8,5 la sută din populația regiunii.

În continuare Secchia a subliniat că un însemnat procent de oameni ai muncii din marile întreprinderi industriale italiene sunt membri ai Partidului Comunist Italian. La Milano, comisiunile reprezentă 47 la sută din întreg personalul uzinelor Montecatini și Motomecanica, 35 la sută din acela al uzinelor Alfa Romeo, 30 la sută din acela al uzinelor Preda și Caproni, etc. În cursul alegerilor sindicale, aproximativ 80 la sută din muncitorii acestor întreprinderi și al altora, au votat pentru candidații comunisti.

Aduce o politică anticomunistă în asemenea condiții, așa cum face guvernul de Gasperi, înseamnă a face o încercare neîncercată de subminare a unității dintre factorii principali ai întregii vieți economice, sociale și culturale a țării, — o încercare de reinstaurare a fascismului.

Încheiere, Secchia a examinat lipsurile în munca partidului, în general și lipsurile observate în mai multe organizații de partid din țară. El s-a oprit îndeosebi asupra principalului neajuns — caracterul discontinuu al dezvoltării și creșterii partidului în anumite provincii și regiuni. Deasemenea, Secchia a examinat sarcinile întărită ideologice a partidului și pregătirile de cadre de partid.

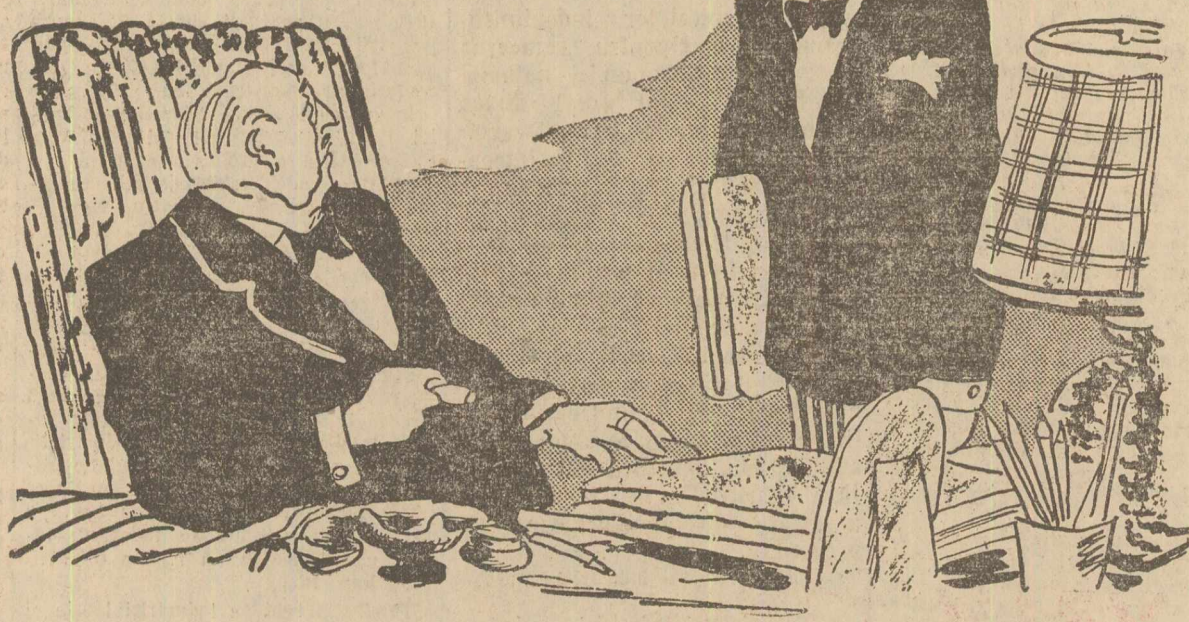
În fața primejdiei care amenință din nou pacea și libertatea poporului nostru, a spus Secchia, datorită comisiunilor este de a întări și mai mult rândurile partidului și legăturile sale cu masele populare.

Trebuie să fie lămpede pentru fiecare dintre noi că viitorul Italiei depinde în primul rând de capacitatea de muncă a Partidului Comunist, forța conducătoare a întregii mișcări democratice și a oamenilor muncii din Italia.

Avem în fața noastră o perioadă de lupte grele și dărate pentru apărarea păcii și libertății, o perioadă de război, după cum a arătat tov. Togliatti poate avea o durată îndelungată. Dușmanul dorește să-și realizeze planurile reacționare de reînnoașterea la trecut. Aceste planuri nu vor fi realizate însă niciodată. DEMOCRAȚIA ȘI LIBERTATEA VOR FI SALVATE PRIN LUPTA OAMENILOR MUNCII DIN ITALIA. A PARTIDULUI COMUNIST ITALIAN ȘI A FORTELOR DEMOCRATICE DIN ITALIA.

Satiră

Roadele marshallizării

— Care este situația industriei noastre
gele?
— Foarte grea!
— Dar a celei ușoare.
— Nu e mai ușoară.

(Crocodil)

La cooperativa „6 Martie” pentru că lipsea un cuțit, s'a în-
trerupt vânzarea mezelurilor.

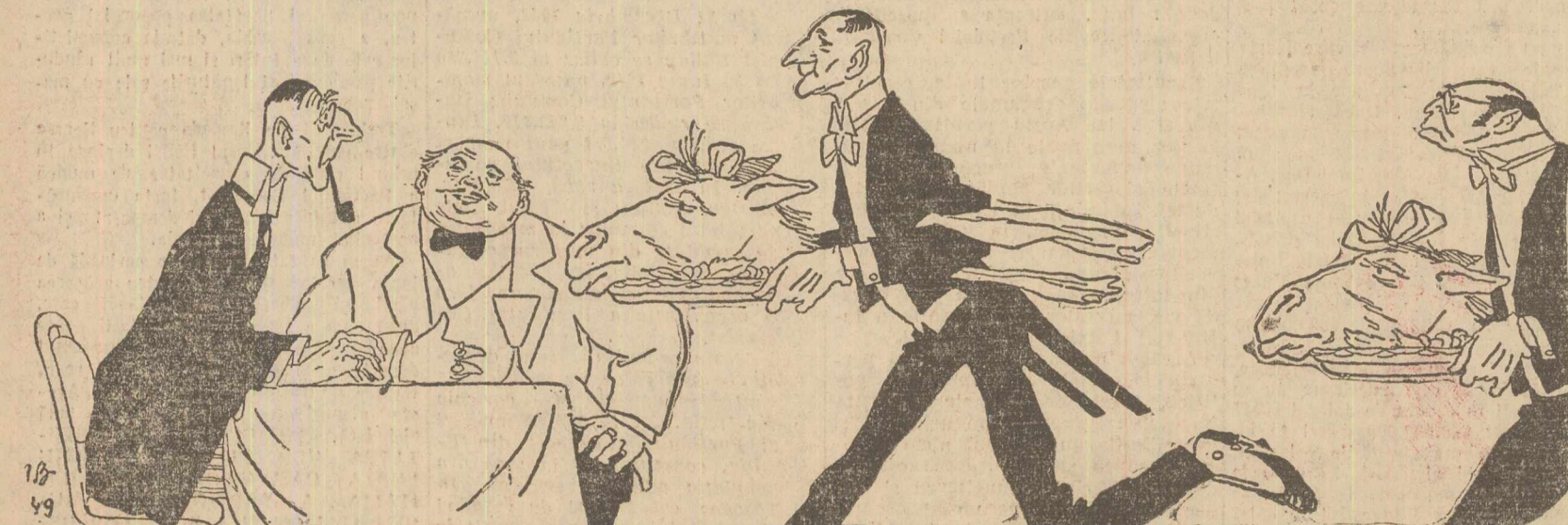
— Dacă nu ai d-ta cuțit, am adus noi...

La farmacia dela Policlinica nr. 1 din Brașov, în timp ce cetățenii așteaptă la coadă,
farmacistul primește vizite.

UN CETĂTEAN: Stăm de o oră aici...
Gândiți-vă ce s'ar fi întâmplat dacă
tov. farmacist n'ar fi fost în întrecere!

În Anglia, micile rații care se distribuie pe cartelă, devin din ce în ce mai neîndestulă-
toare. Pretutindeni a început să se consume carne de cal.

Trebuie să vă resemnați sir. Ați pierdut la curse și nici aici calul dvs. nu a venit primul.

(Crocodil)

Întreprinderile de Editură și Arte Grafice ROMANIA LIBERĂ — „N. MOHANESCU”, București, Str. Const. Mille Nr. 5-7-9. Telefon 3.84.30 — 6.34.95

AGENDA pe GLOB

DUMINECA 24 IULIE. La Pa-
ris a avut loc solemnitatea desve-
lirii unei noi lișe de 197 scriitori
cărora nume a fost gravat pe
ună din coloanele Pantheonului,
alături de numele a încă 560 de scri-
tori eroi. La solemnitate a asistat
cel care ar vrea încă să mă-
rească numele celor înscăși pe a-
ceastă coloană...

În orice caz ne pare foarte cu-
rios faptul că la desvelirea unei
astfel de coloane, să asiste și un
reprezentant al coloanei... a cinea-
LUNI 25 IULIE. În camera „Lu-
liand” au avut loc dezbateri în lu-
noase, în urma cărora s'a trecut la
vot pentru „ratificarea” Pactului
Atlantic. Volarea a început la trei
noaptea, guvernul sperând că ast-
fel să poată recurge la unele ma-
șinări pe întinerie... Când s'a dat
rezultatul scrutinului, s'a văzut că
sunt mai multe voturi decât... vo-
tant.

Probabil că americanii au votat
din oficiu...

MARTI 26 IULIE. Boala d-lui
Sir Stafford Cripps n'a reușit să
vîndeze bugetul Angliei. Sforțările
d-lui Bevin de a remedia întrucâtva
situația au rămas de domeniul fan-
teziei. Tarea e la fel de plină de da-
torii. În bugetul la fel de gol.

Docherii greviștii cărora li s'a
dat un ultimatum care expira cri-
la prânz, nu l-au respectat. Proba-
bil că au uitat ce-i aia prânz... Și
vasele cu măruri americane stau
încercate în port de săptămâni. Iar
guvernul e alarmat, pentru că nu
cumva lăzile cu praf de ouă și bre-

tele de nylon să nu prindă, doamne
fereste, mușgai. Că... ce se va
face atunci populația?

MIERCURI 27 IULIE. Uzinele
de război suedeze „Bofors” fabrică
armament pentru armata monotho-
fascistă greacă. Grozavi mai sînt
și monarhiștii ăștia. Armament iau
dela suedezi, dolari iau dela ame-
ricani, strategii iau dela englezi, iar
dela trupele democratice iau... bi-
taie.

Nu ne putem da seama încă de
valoarea exactă la care se ridică
aceste comenzi de armament, dar
în orice caz ne putem da foarte
bine seama de valoarea... neutrali-
tății suedeze. Precum se vede, în
Suedia fabricanții de chibrituri nu
stau degeaba. Încearcă prin toate
mijloacele să aprindă focul...

JOI 28 IULIE. În Trizonia a luat
ființă un nou partid nazist, numit
până una-altă „Independent”. Au-
toritățile de ocupație engleze au
dat autorizația de funcționare,
după ce s'au convins că toți con-
ducătorii noului partid sînt
oameni de încredere. Și cereți-
dela mai fericite rezultate: ge-
neralul Remer a reprimat în luna
1944 complotul contra lui Hitler,
prințul von Loewenstein e om de
încredere „a priori” datorită ran-
gului și particulei „von”. În ceea ce
privește șeful partidului este dr.
Hyalmar Schacht, deci... ce să mai
vorhim.

Se spune că președinția de o-
noare a acestui partid va fi oferită
d-lui Bevin.

În definiție și el e un om de în-
credere...

VINERI 29 IULIE. Domnul De
Gasperi a declarat că tot ceea ce
face, eșue numai în interesul po-
poului italian.

Și apoi a întrebat telefonic pe
domnul Truman dacă trebuie să mai
adaoge ceva...

La gospodăria viticolă de Stat Sâmpetru
German, administratorul încasa salarii
pentru argații inexistenți

DELEGATUL SINDICAL: Ești acuzat că
ai încasat salarii pentru argați fantomă.
ADMINISTRATORUL: Tov. delegat eu
sînt superstițios, cred în fantome, și
trebuia să le pun deoparte banii...

La laboratorul bacteriologic din Iași, o în-
călțătoare a umblat o săptămână după
rezultatul unei analize. În cele din urmă i s'a
spus că nu are nimic; insistând însă și
fixându-se din nou analiza, s'a constatat
existența unei boli.

— Va să zică astea sînt metodele de lu-
cru aici.
— Tovarășe, nu te supăra, am vrut să
te menajam. Ce era să-ți spunem așa de o-
dată că ești bolnavă?

A.

8-15-17

Eu sînt din Mizil. Nu am
mai fost în București de a-
proape treizeci de ani. Acum
cîteva zile am venit să-mi văd
un nepot, bolnav la spitalul
Brăncovenesc. Mă dau jos din
tren, ies pe bulevardul Dini-
cu Goleșcu și întreb pe un
cetățean ce tramvai duce la
spital. Aflu că numărul 12.
Ajung la spital, îmi văd ne-
potul, care a intrat în conva-
lescență, și la plecare întreb
pe portar:
— Da'ci, duce vreun tram-
vai la gară?
— Sigur, zice el. Și-mi ară-
tă stația de peste drum.

Mă duc în stație și aștept.
Trece un 15. Mă uit sus, să
văd tablita indicatoare a di-
recției în care merge. Nicie,
adică lipsește. Poate merge la
depo, zic. Și aștept mai de-
parte. Trece alt 15. Iar mi-
ui după tablita. Și iar nimic.
Tramvaiele trec și pe mine mă
trec căldurile. Și iar trece un
15. Îmi întind gâtul ca girfa,
dar tablita nici pomenească.
Apoi trece un 8. Tot așa,
cu tablita lipsă! Apoi trece
un alt 8. Iden. Ia fel. Unde
or fi mergând tramvaiele așa?
Desigur că bucureștenii le

cunosc traseul. Dar noi, pro-
vinciali...
— Mai trece un 8, după el un
17 iar un 15 și alte două op-
turi. Toate cu destinația ano-
nimă. Îmi venea să turbez
îmi iau înimă dinți și întreb
pe un cetățean:
— Nu vă supărați, unde
merge numărul 12?
— Nu știu, că sînt din pro-
vincia!
— Din Mizil?
— Da' ce-ți e așa duritate?
— Făc-ți și eu sînt din
Mizil...
— Și ce-mi pasă mie?
— Era nervos. Din cauza căl-
duri. Întreb pe altul:
— Nu cumva știți unde
merge numărul 8?
— Nu știu, că i s'a schim-
bat traseul.
— Și de ce n'are tablita in-
dicatoare?
— Da' ce măntrebi pe mi-
ne? Ce sînt dela STB?
— În momentul acela trece un
17. Tot așa, orfan de firmă.
Disperat, mă reped spre war-
man. Dar el:
— Nu-i voie prin fașă!
— Nu vreau să mă urc.

Spune-mi, te rog, unde me-
ge?
— La Lacul Tei.
— Nu merge la gară?
— Ce gară te-ă apucat
dom'le?
— Nu mă apucase nimic. Adică
ușa automată îmi apucase
haina. Călătorii răd de mine.
Au văzut că sînt provincial.
Rămân ca trăznet, cu mîbni-
rea în suflet și cățiva nasturi
rupți. Și ca să treacă timpul,
scot carnetul din buzunar și
notez numerele vagoanelor cu
tablitele... topite de căldură.
Linia 17: vagonul 251 cu re-
morca 1572. Linia 8: vagoanele
370, 92, 347, cu remorile
1513, 1466, 1490. Linia 16:
vagonul 457 cu remorca
1697...
Un bătrînel mă intrerupe:
— Unde merge numărul 8?
— Merg fără adresă.
— Cum așa?
— Știu și eu?
— Păi dumneata nu ești
controlor?
— Da' de unde?
— Fîndcă am văzut că no-
tezi numerele vagoanelor și
am crezut...
— Nu, domnule! Le notez

și eu așa, de distracției.
Bătrînelul se retrage pri-
vind-mă compătimitor. Îl
aud șoptindu-i soției:
— Păcat de el... și pare
tânăr!
În fine, după o oră de aște-
ptare zadarnică, mă decid
ca să nu pierd trenul, iau un
taxi. Și când trenul se pune
în mișcare, ies pe culoar. Că
să mă mă răcoresc... Obseda-
de numerele vagoanelor fără
tablita, mă pomenesesc în-
gă 8, 15, 17... 8, 15, 17...
8, 15, 17...
Doi tineri s'globează, băiat și
fată, mă bat pe umeri:
— Exact numerele noastre!
Și dumneavoastră le-ați jucat?
— Ce să joc?
— 8, 15, 17... loto săptămî-
nal.
— Nu, dragii mei. La mine
e altă poveste. Așteptînd
tramvaiele, mi-au rămas în-
părite numerele astea... și a-
cum le repet, ca să mă mă
răcoresc!
— Ahai...
Tinerii se retrag. Îl aud pe
băiat, șoptindu-i parteneriei:
— Din cauza căldurii... așa
începe la unii...
V. Florea

ACTUALITATEA

Un ziar francez anunță că intra-
rea împăratului Bao-Dai în Indo-
china, a fost... mărețată.

L-a întâmpinat Curtea semeață
cu plecături foarte adânci.
Intrarea, o fi ea mărețată,
ieșirea n' schimb, va fi pe...
brânci.

Din cauza crăhului economic din
America, toate vânzările, salariile,
etc. dau înapoi:

Sub al crăhului puhoi
Nimeni azi nu mai desminte,
Că dau toate înapoi.
Numai criza dă înainte...

Înainte de a se retrage, Sir Staf-
ford Cripps a declarat că a avut
ghinion de a fi fost totmai acum
ministru de finanțe al Angliei.

Trebuie-o rectificare:
Și'ncă una acătărit:
Ghinionul, cum se pare,
Nu-i al său, ci e al... țării!

Din cauza crizei, numeroase uzine
din industria extractivă americană,
au dat faliment.

Minunată perspectivă...
Faptele sînt elocvente:
Din producția extractivă
S'au extras doar... falimente!

Din patru colțuri

Programul partidului conservator e
întitlat: „Drumul pe care trebuie să
meargă Anglia”.

...Pentru a ajunge la prăpastie.

În Camera Comunelor, domnul Chur-
chill a declarat că miniștrii laburiști
sînt lipsiți de onestitate. La rândul său
domnul Attlee a declarat că șefii con-
servatori sînt oportuniști.

Au început să-și desvăleie calitățile...

Guvernul yankeu a cerut „slăbirea”
lirei.

Tratament american penru menține-
rea siluetei... monetare.

5 LEI... PLANETA

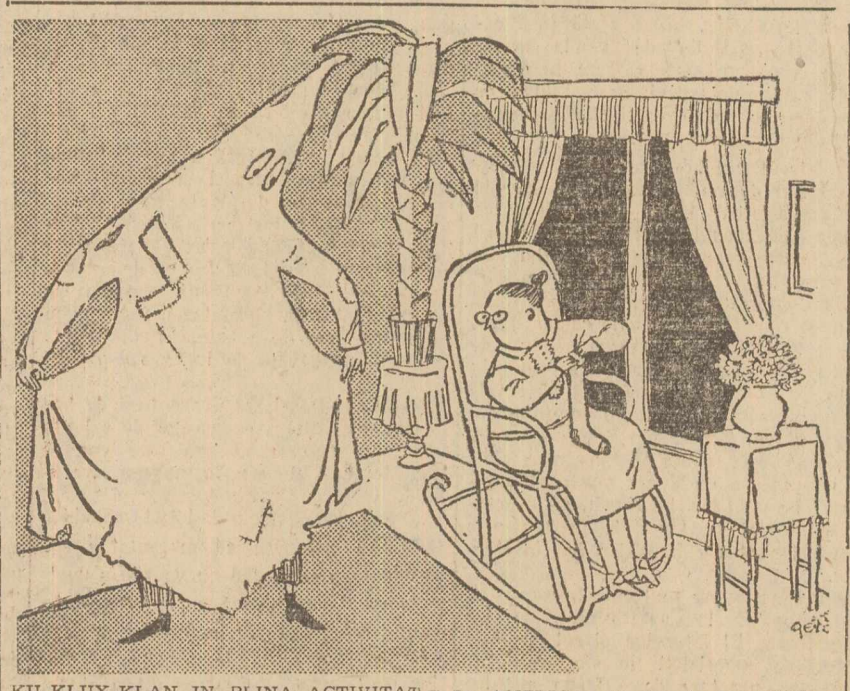
— E 5 lei planeta? Care mai ia?...
— Vreau și eu un bilet...
— Și neguțatorul de planete după ce
s'a asigurat că moneda de 5 lei pe
care i a dat-o tînărul și naiva fată
este bună, a început să învîrtă din
manivela armonicei în sunetul unui
vals răgușit, papagalul ciufit, a scos
grîulul un bilet din cutiuța așezată
lângă el iar „clienta” i-a desfăcut
în mare grabă.
— Ce serie dragă?
— Stați că vă elicesc: „destinul” ț-a
hărăzit 97 de ani, 9 luni 14 zile, 7
ore, 15 minute și trei secunde...
— Adică... cât mai al frate de
trăit, intervine o bătrînică.
— Să facem socoteala!
— Dar neguțatorul de planete în-
tervine:
— Poate vrei să trăiești 100 de ani
la mai dă 5 lei și mai ia-ți un bilet.

Cine știe poate, ț-o hărăzi destinul
mai mult?...
Armonica a început iar să cînte.
Papagalul a mai tras un bilet, tînărul
naivă a mai pierdut 5 lei și înșfîr-
șit „destinul” a mai acordat 2 ani.
Un copil cu bucle blonde a ce-
rut și el un bilet. Atunci
s'a scos armonica și-a schimbat me-
lodia și în timp ce executa un tan-
go „curios” papagalul a mai tras
un bilet. Când însă un bărbat a vrut
să-și afle „destinul”, armonica a exe-
cutat și el „curios” un marș mili-
tar.

Cum s'o fi potîritv frate de cade
la fiecare biletul, după vîrstă și după
om, se întrebau cîtiva oameni pe
B-dul Ștefan cel Mare. Și misterul
s'a lămurit.

Neguțatorul de planete totmai
mergea pe o străduță. Când hopi în
față, un grup de amatori să-și afle
soarta. „Destinul”. Neguțatorul s'a
oprit cu armonica și cu papagalul
drept în fața unei case cu ferestrele
larg deschise. Primul care a cerut
un bilet, a fost un bătrîn cu mono-
clu pe nas. Omul cu planetele a
luat moneda de 5 lei, iar papagalul
s'a pregătit să tragă un bilet din tean-
cul celor multe. Prin geamul larg
deschis al casei, în fața căreia se
oprise grupul nostru, rasuna, de la
radio, melodia unui tango. Atunci
papagalul a tras biletul, iar bătrîne-
lul a citit... „ai minte de copil
încă, dar în curînd vei crește mare.
Destinul, ț-a hărăzit să mai trăiești
125 de ani”. Bătrînul în etate de 92
ani — amator să-și cunoască desvulul,
a rămas... cu gura căscată. Peste că-
teva clipe, a cerut și o fată un bi-
let, în timp ce muzica radioului, în-
tona un marș militar. În zadar în-
vărtise din manivela
papagalul a tras biletul și fata a citit:
„ai fost încă vîrstă un bărbat cum-
secade dar victul fumătorului tu va
apropia sfârșitul. Ultimele zile pe
care le mai ai de trăit îți vor fi fe-
ricite”. Deabia atunci naivii care se
strănseseră în jurul neguțatorului de
planete, și-au dat seama de înșelă-
torie. Ce se întîmplase? Papagalul
era dresat după muzică și scotea bi-
letele din cutie pentru fiecare gen
de client, după diferitele melodii
ale armonicei. Blestematul ala de
radio, încurcase toată socoteala.

DEM. TABACU

KU KLUX KLAN ÎN PLINA ACTIVITATE ÎN AMERICA. Ce fel de gospodărie e
asta Betty. Eu un om civilizat sînt nevoit să mă duc la lînsaj cu un coacec rupt
(Ludas Matyi)